

Published on the 1st and 3d Thursday of every Month at one shilling a Quarter, payable in advance..

வரலாறு.

உதயதாரகைப்பத்திரத்தில் கற்கை, சாத்திரம், பொதுவான கவி, பயிற்செய்கை, அரசாட்சி, மார்க்கம் முதலானவையைப் பற்றியும், பிரதான புதினச் சங்கதிகளைப்பற்றியும் அச்சடிக்கப்படும்.

இதன்விலை, மூன்று மாதத்திற்கும் முன்னராகக் கொடுத்திருந்தால் அப்பத்திரங்களின் விலை ஒரு சிலிங்கு.

இதற் பத்துப் பத்திரிகைகளுக்குக்கையெழுத்து வைத்து மாதாந்தம் பணம் முன்னேறக் கொடுத்து வைத்து, மறு பெயருக்குச் செவவிடக்கூடிய காரியகாரருக்கு இதின் விலை பத்திரம் ஒன்றுக்கு மூன்றுமாதத்திற்கு முன்னரக்கொடுத்திருந்தால் விலை, கூ.பென்சு. இருபதுக்குக் கையெழுத்து வைத்து வருஷாந்தம் முன்னேறக் கொடுத்துவைக்கும் காரியக்காரருக்கு இதன் விலை பத்திரம் ஒன்றுக்கு மூன்றுமாதத்திற்கு முன்னரக் கொடுத்திருந்தால், விலை ஆறு பென்சு.

தவாற்செவலை விட. காகிதம் எழுதிக்கொடுப்பவர்கள் தாங்கள் அறிவிக்க வேண்டியவைகளை உதயதாரகைப் பத்திரத்தினது முகாமைக்காரருக்கு எழுதித் தவாற்செவவு கொடுத்தனுப்பவும்.

TERMS.

The MORNING STAR will be devoted to Education, Science, and general Literature, and to the dissemination of articles on Agriculture, Government, and Religion, with a brief summary of important News.

The PRICE of the Paper is one shilling a quarter, payable in advance.

To Agents who subscribe for ten copies and pay in advance, the price is nine pence a quarter.

To those who subscribe for twenty copies and pay in advance, the price is six pence a quarter.

N. B. Postage extra.

CORRESPONDENTS may send their Communications post paid addressed to "The EDITORS OF THE MORNING STAR," Batticotta, Jaffna.

ADVERTISEMENTS will be inserted in the "Morning Star" at the rate of one penny and a half a line for the first insertion, and one penny a line for the second and subsequent insertions,—reckoning the type at Long Primer size, or 7½ Lines to an inch.

The following persons are authorized to act as Agents for the "Morning Star."

JAFFNAPATAM—Mr. C. F. GRENIER; MANEPY—C. A. GOODBORN; BATTICOTTA SEMINARY—W. VOLK; CHUNDICOLY—M. J. POVIRAYASINGEM; WANNARPOY—S. TAMPAPILLAY; MOOLITEVOE—A. Mc FARLAND; BATTICALOE—S. A. ALLEGCOON MODLIAR; MANNAR—M. S. POVIRAYASINGEM MODLIAR; CALPENTYN—J. WOODHULL; TRINCOMALIE—Rev. C. HOLE; COLOMBO—PHILIP CANJIMANADAN; KANDY—Rev. W. OAKLEY; MADURA—Rev. F. D. WARD; DINDIGUL—Rev. J. J. LAWRENCE; TANJORE—Rev. T. BROTHERTON; MADRAS—P. R. HUNT, Esq.

பாண்டியவள நாட்டுச் சரித்திரக் குறிப்பு.

(Historical Sketch of the Pandian Kingdom.)

(Continued from page 26)

அனந்த குணபாண்டியனுக்குப் பிறகு அவன் குமாரகுமிய குல பூஷணபாண்டியன் பட்டத்துக்கு வந்தான். பாண்டிய இராசாக்களிலே இவன் அரசாட்சியிற் பாண்டிய தேசமானது, சேதி (Chedy) தேசத்து இராசாவாகிய கிராத இராசனாலே, சலாபிச் சப்பட்டநாமம்; ஆனாலும் இடிகைநிலத்தச் சேதி தேசமென்கிறது. மத்திய இந்துவந்தானத்தலே இருக்கிற சேதி, அல்லது (Chan-tail) சந்தால் என்கிற தேசத்தானென்று நம்பக்கூடியதாய் இரு

க்கவல்லவ. இந்த இராசாவுக்கு இட்டிருக்கிற கிராதன் என்ருபெயர், கொள்ளையினும், வேட்டையினும் திருக்கங்களினும் வாசம்பண்ணுகிராம ரடர்களைப் பற்றிச் சொல்லுகின்றது. திருவிளையாட்டுப் புராணத்திலே இப்படிப்பட்ட கலக்காரர்களை மதுரைக்குச் சிழ்க்கே சமுத்திரக்கரை நெடுகலிருக்கிற பி.சேசமாய மறவ தேசத்து இராசாவான சேதுராயனென்று (Setho Raya) மிகவும் அவிதிரமாய்ச் காட்டியிருக்கின்றது. அனுபடியினலே அந்த மறவதேசமானது பிற்காலத்திற் போல முற்காலத்திலுள் சுதந்தரராட்சியமாயிருந்ததாகக் காண்கின்றது. இந்தச் சலக்காரருடன் யுத்தம்பண்ணுகிறதற்காக ராணுவம் கூட்டுமடியாய்ச் சுந்தர சுவந்தரனென்கிற மந்திரிகையிலே திரவியக்கொடுக்கப்பட்டது. ஆனாலும் அவன் அந்தத் திரவியத்தைச் சுந்தரேசுவரருடைய பூசைக்குச் செவவழித்துப் போட்டான். அச்சலக்காரர் தங்களை எதிர்த்துக் கிறதற்கு யாதொரு ராணுவமும் கூட்டுகிறதற்கு முன்னே மதுரைக்குக் கிட்ட வந்தவிட்டார்கள், இந்தச் சமயத்தில், அந்த மந்திரி அந்தத் தெய்வத்தினிடத்திற் போய்ச் காரியத்தை அறிவித்தான். அந்த மதுரையைக் காப்பாற்றும் பொருட்டுச் சம்பந்திபத்திலுள்ள (சூசு) தேசங்களிலும் இருந்து ஒவ்வொரு பகுதிச் சேனைகள் வந்து சேர்ந்ததபோல ஒரு அற்புதமான பானயம் உடனே உண்டாக்கப்பட்டது. இப்போர்ப்பட்ட எதிரிகளிடத்தில் அந்தச் சலக்காரர்களுக்குச் செய்யானுகூலம் கிடைக்கவில்லை. ஆனாலும் கிராதனென்கிற அந்த மறவராசனுக்கு அந்தத் தன்மனுடைய ஒத்தாசை முதலாயில்லாமல் அவன் துரமாய்ச்சென்று போய் விடப்பட்டுச் சிலநிலை அனுப்பப்பட்ட ஒரு சிங்கத்தினிற் கொல்லப்பட்டான். அவன் இறந்த பின்பு அவனோடு கூட வந்தவர்கள் கலக்கத்தோடே தங்கள் சொயதானங்களுக்குப் பறந்து போய்விட்டார்கள். ஆகையினலே, இந்தச் சலாபியினுடைய முடிவு சுந்தரேசுவரர் மீதுள்ள தவி இவர்களுடைய மகிமைமையும அன்பையும் உயர்த்துகிறதாய் மாத்திரம் இருந்தது. இந்த ராசாவினுடைய ராசேரிக்கத்தலே பின்னை ஒரு அற்புதமெழுதப்பட்டு இருக்கின்றது. அதிற் காஞ்சிபுரத்தினுடைய மூலத்தைச் சொல்லுகிற எல்லாப் பரம்பரைகளோடேயும் ஒத்திருக்கிற அவ்வளவு மாத்திரமே நான்களறியவேண்டியது. காந்தரகாரர் ட்ட சோழன் என்பவன் பாந வருஷத்திலே அந்தப் பக்கத்திலே கவித்தகொண்டிருந்த காடுசெல்லவாழ்நிறையுத் திருத்தினுள்ளேயு சொல்லி இருக்கின்றது. இவன் அந்தநிலத்திலே காஞ்சியென்ற (Kanchy) பட்டணத்தையும் உண்டாக்கினான். அந்தப் பட்டணத்தலே சிலநிலை துற்கையும் எந்தரூபத்தோடே பூசை கொண்டார்களோ அந்த ஏகாமப்பரேசுவரருக்குக் காமாட்சி தேவிக் குவீ கோலிற் பிரகாரங்களைக் கட்டிவைத்தான். இந்த இராசாவினுடைய பத்திக்குப் பலனாகச் சிலநிலைவாழ்நிலைமையான ஆகாசமணம் அவனுக்குக் கிருபை பண்ணினார். ஆனாலும் அந்த இராசா அன்றாடம் காலமே மதுரைக்குப் போய்ச், சுந்தரேசுவரருடைய அந்தப் பெரிய வக்கிரகத்ததைத் தொழும்படியாய் அவனுக்கு இந்தப்பிரகாரஞ் சக்தி உண்டாயிற்று. ஆனாலும் தன்னுடைய இராட்சதேவதைகளுக்குச் செய்ததொண்டைப்பார்க்கிலும் அதிகதொண்டல்ல.

குலபூஷணனுக்கு ராசேர்திரன், ராசசீமன் என்ற இரண்டு பிள்ளைகளுண்டு. இவர்களில் மூத்தவன் அவனுக்குப்பிறகு சிங்கசீமன் ஏறமுன். மதுரைப் புராணத்தலே சந்தவெட்டையென்று சொல்லப்படுகிற இந்தக் காஞ்சிபுரத்து இராசாவாகிய காந்தரகாரர் ட்டனென்கிற சே.முன் தன்னுடைய மனை ராசேர்திர சே.முனுக்குக் கவியாணம் பண்ணிக்கொடுக்கிறத்திலே அவனுடைய உறவு சம்பாதிக்க எந்தனித்தரன். அதற்கு அந்தப் பாண்டிய ராசா சம்மதித்து அந்தச் சோழராசாவோடே கவியாண உடம்படிக்கைத் தீர்ப்புப்பண்ணிக் கொள்ளும்படியாய்த் தன் தம்பியாகிய ராசசிம்மனை அனுப்பினான், அப்படியிருக்க அந்தலதானுதப்பியாகிய ராசசிம்மனுடைய அந்தச் சோழனுடைய மகனாகத் தான் அண்ணனுக்குக் கொடாமல் தனக்குக் கவியாணம் பண்ணிக்கொ

டுக்கவும், ராசேந்திரனைச் சிங்காசனத்தைவிட்டுத் தூரத்தில்கொடுத்திருந்த தான் பண்ணும் பிரயத்தனத்திலே அவன் கூட்டாயிருக்கவும், அச்சோழ ராசாவைக் கைவசப்படுத்திக் கொண்டான். அதின் நிமித்தம் இர்தக் கூட்டுராசாக்கள் மதுரைக்குத் தண்டிட்டுத் தூபி போய் அந்தப் பாண்டிய ராசாவிலே எதிர்க்கப்பட்டுத் தோற்றுச் சிறைப்பட்டார்கள். ராசகிம்மன் தன்முயுகபரியந்தம் காவலிற் கிடந்தான். சோழ ராசாவிலுடையாகித் தன் இராச்சியங்களுக்கு மரியாதையோடு அனுப்பப்பட்டான்.

(இன்னும் வரும்.)

LIFE OF MOHAMMED.—மகமதுவின் சரித்திரம்.

ச. அதிகாரம்.

(Mohammed forms the design of palming a new Religion upon the world—Considerations suggested—Retires to the Cave of Hera—Announces to Cadijah the Visits of Gabriel with a portion of the Koran—She becomes a convert—His slow progress in gaining proselytes.)

(மகமதுமுயியின் கண் ஸ்தாபித்த நவமதத்தின் வரலாறு.)

மகமது (கடிசா என்னும் கைமையை) லிவாகம் முடித்து மக்க நகரியில் முதல்த்தரத்தினாலுக்குச் சரிவந்தவரானபடியால், தனது மிச்ச (யெ) வயசையும் உள்வந்துக்குத் தக்கதாகச் சம்பத்திலும் யோக்கிய அனுபோகத்திலும் நாள் விட்டுவந்தும் (சய) வயசளவும் அவரிற் கண்ணைக்கத் தக்க யாதொரு விற்பன்மான சமாசாரமொன்றுஞ் சம்பவில்கவிலை. இந்த வேளையிலும் அவர் அரபியரைப்போல வாணிககருமத்திலே முயற்சிப்பட்டுவந்தார் என்றும் முயியின் கண் ஸ்தாபிக்க எண்ணின சமய முயித்தானென்றும் எண்ண இடமுண்டு.

இவர் காட்டின இர்தச் சம்பிரதாயமான எத்துத்தட்டுக்கிசைந்திருக்கும் அநேகவருத்தார்தங்களை எடுத்துக்காட்டலாம்.

கவது, மகமதுவுடைய யுத்தியானது மெத்த ஆண்மையுள்ளதும், பெயரெடுப்புள்ளதுமாயிருந்தது. அவருடைய வங்கிஷத்தார் முற்காலத்திலே மக்க நகரியில் உயர்குலத்தவர்களுள் தத்துவசாலுகையில் மெத்த முதன்மைபெற்றவர்களுமாயிருந்தார்கள். அப்படியிருந்தும் மகமது தன் பிதாவை இவையதிலே இடந்து ஏதவியாய்ப்போனதினால், தன் சாதியாரைப்போலத் தானும் உயர் வருணத்தவரைய வந்துகொள்ளக்கூடாறப் போயிற்று. அவர் கவியானமுடித்து அதனால் வரப்பட்ட ஆங்கி சம்பந்தனைத்தின் காரணத்தைத் தொட்டு வரவர உயர்ந்த கணத்தை அடையவுள் தன் முன்னோர்கள் அடைந்த மகிமையிலே தானும் கதிக்கவும் அவர் தனக்குவேண்டிய பிரயத்தினம் பண்ணிக்கொண்டாரென்று எண்ண இடமுண்டு.

உவது. மகமது தன் சபலுக்கும் மற்ற மற்ற நாடுகளுக்கும் அநேகமுறை பிரயாணமண்ணிவந்தபடியால், அந்தந்த ஐரிந் பரம்பிவந்த வித்தியாசமான மதபோதிகளுடைய கோட்பாட்டையும், அவ்வேளையிற் பிரபலியமாயிருந்த பூச, கிறிஸ்து மதங்களைப்பற்றிய போதனைகளுயர் தெளிவுறப் பயின்றார். அன்றியும் கிறிஸ்து மதமானது அப்போதையிலுண்டான கலக்கங்களிலே மிகவுந் சீர்கெட்டுப் பாழாய்ப் போயிற்று. மகமது மிகவுந் காரியக்கேட்டியாயிருந்தபடியால் அப்போதைக்கு நிலைத்திருந்த மதாசாரங்களெல்லாம் நிலைகொலந்து தட்டுக்கெட்டழிவதைக் கண்டு தனது நவமதக்கண்ட ஸ்தாபித்தரப்படுத்திக்கொள்ளுகிறதற்கு இதுதான் ஒரு நற்றருணமென்று கண்டார். இன்னும் அவருடைய சொய சாதியர்கிய அரபியர்கள் விக்கிரகாரா தீனியலிழந்தியிருந்ததைக் கண்டு அவர்களுக்குண்டான உண்மையான வசுவாசம் அற்றுப்போகப் போகின்றதெயென்றெண்ணி ஒரு உத்தம நல விசுவாசப்பிரமாணச் சட்டத்தை அவர்களுக்குத்திட்டப்படுத்திக்கொடுக்கமுயன்றார்.

நவது. இன்னும் மகமது (சஞ்சரித்த) ஊர் நடபடிக்கைப்பார்க்கும்மடத்தும் அவர் தன்னெண்ணம் போனபடி ஒரு நவமதத்தை ஸ்தாபிக்கிறதற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பாயிருந்தது. இன்னும் அவ்வேளையிற் ரெமதேசமும், பார்தியராச்சியமும் விரும்பு மகிமை குன்றுக்காலமுங் கிட்பயிருந்தது. ஆகிலும் அரபியரோ ஏராளமானவர்களும், மறுபேரைக் கக்கிஷிப்படுத்தத்தக்க தயிரிய வீரர்களமாயிருந்தார்கள். இன்னும் அவர்கள் தன்னிட்டமான சாதியாய்ப் பிரிந்ததினால், மகமதுவுள் தன் விசுவாசவொழுங்கைத் திட்டப்படுத்திக்கொடுக்கிறதற்கு வழியாயிருந்தது. ஆகிலும் அவர்கள்

ஒரே ஆளுகைக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களாயிருந்தால் இப்படிப்பட்ட காரியம் நடப்பது தெண்டிப்பு. மகமது அந்தந்த இராச்சியங்களின் சிலைமையைப்பற்றி அறிந்து கொள்ளுகிறதற்கு வேண்டிய ஏதுக்கள் மிகுதியாயிருந்தபடியால், அவர் இன்னார் இன்னானுமுள்ளவர்கள் இன்னார் இன்னசாங்கமுள்ளவர்களென்று சாவதானமாயறிந்துகொண்டு ஒவ்வொரு எடுப்பையுள் தன் கருத்துக்குச் சாய்ப்பாமாய் வரப்பண்ணினார்.

இப்படியே அவர் படிப்படியாய்ச் சாவதானத்துடன் தானெண்ணின வெண்ணத்தையே நிறைவேற்றும்படி முயன்றார். எப்படியெனில் அவர் மக்கநகரிக் கருகாக விருக்கிற கீரா (Hera) என்று பெயரகொண்ட ஒரு கெபியிலே நாடோறும் போய்ச் செபத்திலுள் தபத்திலும் உபவாசத்திலுள் தன் நேரத்தைப் போக்கிப் பிறகு தன் காலம் வந்தவுடனே மேற்சொல்லிய கெபியிலே தான் கண்ட பரம சொப்பனச் சமாசாரங்களுய்தான் கேட்ட அசீரி வார்த்தைகளுயுள் தன் மனையாளுக்குச் சொல்ல ஆரம்பித்தார். சொன்னவுடனே அவள் அத்தைச் சற்றென்கிலும் நம்பாமல், அவர் கண்ட சொப்பனங்கள் என்னவோ வீண் தினைப்பு அல்லது பசாசின் கூறுபாடென்றெண்ணினாள். அப்போது மகமது அச்சங்கதிகளெல்லாம் உண்மையென்று சாதித்து வற்புறுத்திப் பேசி அவளையும் நம்பப்பண்ணிக்கொண்டு, பிறகு காரியியே ல்துதன் (Gabriel) தனக்குச் சொன்னதென்ற ஒருபரம வெளிப்படுத்தலையுட்கிய ஒரு வசனத்துயுள் சொன்னார். அந்தத் தேவதாதன் அவருக்கு வந்து சொன்ன அந்த இரவு அல்காட்ர் (Al Kadr) என்றழைக்கப்படுகின்றது. (அதாவது பரமதீர்ப்பின் இராத்திரி இந்த இராத்திரியிற்றினே கோருன் (Koran) புத்தகம் ஏழாம்வானத்திரியுந்து கீழ் வானத்துக்குப் போனதென்றும், அவ்விடத்திலே காரியியே துதன் அத்தை முறைமே கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் வேண்டியவேளக்கு விபரித்துச்சொல்லி வெளிப்படுத்தினாரென்று சொல்லி மேற்சொல்லிய அல்காட்ர் என்ற இராத்திரியை அனுட்டித்துவந்தார்கள். அல்காட்ர் என்று போர்கொண்ட இர்தச் சங்கத்தியைக்கொண்டாடும்படிக்குக் கோருன் புத்தகத்திலே ஒரு முழு அதிகாரத்தில் இதைப்பற்றி எழுதியிருக்கின்றது, அதாவது.

அதிக இரத்கமுள்ள ஆண்டவனுடைய நாமத்தைக் கொண்டு மெய்யாகவே நாங்கள் அல்காட்ர் என்ற இரவில் இர்தக் கோருன் புத்தகத்தை உமக்கனுப்பினோம். இவ்விராவானது (கூ) ம் மாதங்களிலும் மெத்த மேன்மையுள்ளது. அவ்வேளையில் தேவதாதரும் காரியியேல துதனும் ஆண்டவனுடைய கட்டளைப்படி ஒவ்வொரு காரியத்தையுப் பற்றிய தீர்ப்பைக்கொண்டு முயியின் கண்ணிறங்கிவருவார்கள். (காரியியேல்) துதன் குரவையிட்டுச்சொன்னது, "ஓ! மகமதுவே, நீரோ பரனுடைய அப்போஸ்தலன், நானே காரியியேலென்னுள் துதன்." வாசித்துப்பாராமென்று துதன் சொல்ல, மகமது தீர்க்கதரிசியுமொழியுள் சொன்னது, "எனக்கு வாக்கித்த தெரியாதென்று." துதன் மறுபடியுள் சொன்னது, "எல்லாவற்றையும் படைத்தவரும், உறைந்த உதிர்ந்திலிருந்து மனிதனுடையுண்டாக்கிவருகரிய உமது ஆண்டவனுடைய நாமத்தை முன்னிட்டிக்கொண்டு வாசித்துப்பாரும். எழுத்தறிவித்த உம்முடைய தயானரையிருக்கிற ஆண்டவன் நாமத்திலே வாசித்துப்பாரும். அப்போது வாக்கியையாத மகமது ஆந்தச் சந்தோஷத்துடனே தனக்குப் பூமியின் கட்கிடைத்த நற்செய்தியை வாசித்துப்பார்க்கையில் தேவ துதனும் மகமதுவுடைய பார்வைக்கு மறைந்து வானத்துக்கெவிட்டார்.

இச்சீசமாசாரத்தை மகமது தன் மனையாளுக்குச் சொன்னபொழுது அவள் அவற்றிற் சற்றென்கிலுஞ் சமுசசய விபீர் தற்கொள்ளாமற் சொன்னதெல்லாவற்றையுள் நம்பிப் பரவச சந்தோஷத்துடன் சொன்னது, "என்னுத்துமாவை என் கணவனிடத்தில் ஒப்புக்கொடுத்துவிட்டேன், அவர் மெய்யாகவே தன் சாதியாருக்கொரு தீர்க்கதரிசியாய் வருவாரென்று." இவளும் ஆந்த்சந்தோஷத்துடன் தான் கண்டுக்கேட்ட புதினங்களைத் தன் மச்சினியாகிய வாரகை (Waraka) என்பவளுக்குச் சொன்னாள். இர்த வாரகையென்பவள் ஒரு கிறிஸ்தவளாயிருந்த படியால், பூதருடையவுள் கிறிஸ்தவர்களுடையவுள் வேதாகமத்தை நன்றாய்ப் படித்து எயிரேய அட்சரத்தையும் எழுதப் பயின்றிருந்தான். அவளும் மகமதுவின் பெண்சாதி சொன்ன காரியத்திற் சற்றென்கிலுஞ் சந்தேகவிபீர்தங்கொள்ளாமல் அத்தை மெய்தானென்று நம்பி அந்தருடன்கூட்டு அம்ரம் (Amram) என்பவரின்புத்திரனாகிய மோசேயென்பவர் சொன்ன தீர்க்கதரிசி இர்துமகமதுவேயல்லாமல் மற்றும்படியல்லவென்று சொன்னாள். இர்தக்கோட்டையிதானே பழைய ஏற்பா

ட்டிலும் கண்டிருக்கின்றதென்றதாய்க் கோரூன்லேயும் மெத்தச் சூகாய்க் காட்டியிருக்கின்றது.

மகமது தன் பெண்சாதியைச் சரிப்படுத்திக்கொண்டபிறகு அவர் தன் வெவகாராயிருந்த சையத் இப்ன் கேமத் (Zied Ebn Hareth) என்பவனையுந் தன்னில் நம்பும்படி அமைத்துக்கொண்டு, அவன் சிறையாயிருந்ததினால் அவனை இட்டம்போகும்படிபண்ணி இன்மேல்த் தன்னுடையமதத்துக்கு அனுகூலாய்ப் வருகிற சிறை குட்டிகளைத் தான் இட்டம்போகப்பண்ணுவெனென்றுஞ் சொன்னார். பிறகு மகமதுவுடைய மைத்துனனான (Ali) ஆவியென்பவர் மகமதுமார்க்கத்துக்குட்பட்டார். அதன் பின் (Abubeker) ஆபுலிக்கர் அம்மார்க்கத்துக்குட்பட்டார். இவர் மக்கநகரியில் ஒரு பிரபுவாயிருந்ததினால் இவர் வழியாய் அநேகம்பெயர் மகமது மார்க்கத்திற் சேர்ந்தார்கள். அவர்களாரொளில் (Othman) ஒதுமன், (Zobair) சேபேயர் (Saad) சேபே (Abdorrhman) அப்டோநம்ன், (Abu Obeidah) ஆபு ஒபீடா. இவர்கள் தானே மகமதுவுடைய தானக்குமுதவாளியாக நியமிக்கப்பட்டார்கள். மேற் சொல்லிய (கா) பேரையும் மகமது தன் மதத்துக்குட்படுத்திக்கொண்டு (சு) வருடக்காலஞ்சென்றது. அவரோ தன் மதத்தை வதாபிக்க ஆரம்பித்தபொழுது அவருக்கு வயது (சய.)

மகாமேருவைபவவிற்பன்னியம்.

(உளம். பக்கத்தினின்றும்.)

மூன்றாம் காரியம்.—ஆரியினியா நாட்டிலுள்ள ஏதேன் தோட்டத்தின் சரித்திரமும், அதற்கடுத்த ஆரரத்து மலையிற் சம்பவித்த மலான காரியங்களுக்கு சலப்பிரளயத்துக்குப் பிறகு அவ்வீடத்திலிருந்து இந்துதேசத்திற் குடியேறவந்தவர்களின் இறந்தயங்களிலிருந்தபடியால் அச்சங்கதிகளை மறந்துபோகாதபடிக்கு அல்லது தங்களுக்கு அதிக கீர்த்தியையுண்டாக்கும்படிக்குத் தங்கள் தேசத்தின் வடக்கிலிருக்கிற மலைகளுக்கு மகாமேருவென்ற நாமத்தைக் கொடுத்து அதைக் குறித்துப் பெயராய்ப் பாடிவைத்தார்களென்று நினைக்க வேண்டியது. அது எப்படியெனில், இற்றைக்குச் சிலகாலத்துக்கு முன்னே இந்தியாவிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற் குடியேறவந்தவர்கள் அவ்வூரின் பெயர்களைத்தானே நல்லார், திருநெல்வேலி, வட்டுக்கோட்டை, தெல்லிப்பறை என்றிவ்வீடத்திலும் வழங்குகிற தன்மைபோலவியிருக்கக்கூடியது. காரியமிப்படியிருக்க வேண்டியதென்பது பின்னர்த் சொல்லப்படுகிறவைந்து அத்தாட்சிகளினால்த் தெரியும். என்னவெனில்,

க. முன் சொல்லப்பட்ட ஆரியினியா தேசத்திலே பராபரன் ஏதேன் தோட்டத்தையுண்டாக்கினாரென்றும், அந்நிலிருந்து பீசோன், கீகோன், இடேக்கேல், ஐபிராத்து என்னுறாலு தலையான நதிகளை அந்தத் தோட்டத்துக்கடாகப் பாடப்பண்ணினாரென்றுஞ் சொல்லியிருக்க அதுபோல இந்தியரும் மேருவின் ஒருகொடுமுடியை (Ida) இது அல்லது ஏதேனென்று சொல்லியிருக்கிறது. மேருவிலிருந்து நாலு நதிகளாகிய பத்திரகங்கை, கங்கை, கிற்றக்கை, ஒக்ஷலை என்னுந் நதிகளும் அந்தத்திசையைநோக்கிப் பாய்கின்றனவென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள்.

உ. பராபரன் முதன் முதல் ஆதாமைச் சிருட்டித்து அவனுடைய விலாவெலும்பினால் அவனுக்குத் துணையான ஏவானையுமுண்டாக்கி இவ்வரையுஞ் சிறப்பாயிருக்கும்படி ஏதேன் தோட்டத்திலே வைத்தாரென்று வேதவாக்கியத்திற் சொல்லியிருக்க அதுபோலவே இந்துக்களுடைய மச்ச புராணத்திலும், பிரமா இந்து தேசத்துக்கு வடக்கே மனித சாயலாய்த் தோன்றித் தமது சடத்தின் ஒரு பாதியிலிருந்து ஆதிமாவெண்ணப்பட்ட ஒரு மனிதனையும், மற்றப் பாதியினால் ஈவாவெண்ணப்பட்ட ஒரு மனுஷியையும் பெண்ணி மேருவையடுத்த ஒரு பட்டினத்திலிருக்கச் செய்தாரென்றும், இவர்களிலிருந்து சனங்கள் உலகத்திலே பரம்பலினர்களென்றுஞ் சொல்லியிருக்கின்றது. ஆகையால் மச்சபுராணத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பேர்களுமே அவர்களுக்கடுத்த மற்றும் ஒவ்வதற்களையும் பார்க்கும் பொழுது இது வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட ஆதிதாய் தகப்பெனையும் மற்றப்படியால்வெண்பது திட்டமாய் வளங்கும்.

ஈ. விவியவென்னுஞ் சத்திய வேத ஆகமத்திலே ஆதாம், ஏவானென்னும் ஆதிமனிதருக்குக் காயின், ஆபேல், சேத்து என்னும் மூன்று புத்திரர் பிறந்தார்களென்றும், அவர்களிற் காயினென்பவன் தன் தம்பியாகிய ஆபேல் பராபரனுக்குப் பவியைச் செலுத்தினதினாலே அவன் மேற் பொருமைகொண்டு அவனைக் கொலை

செய்தானென்றுஞ் சொல்லியிருக்க, அதுபோல முன் குறித்த புராணத்திலும் மும்மூர்த்திகள் ஒரு அவதாரத்திற் பிரமாவக்குப்பின்னர்களாய்ப் பிறந்திருக்கையல் அவர்களில் ஒருவன் தக்கனுடைய உருபமெடுத்துப் பெரிய யாகத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கச் சிவன் கடம்பீசரனுருபமெடுத்து வந்து தம்பியாகிய தக்கனைக்கொலைசெய்தாரென்றுஞ் சொல்லியிருக்கின்றது. ஆதலால் இவர்கள் மோசேயெழுதின சரித்திரத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற காயின், ஆபேலென்பவர்களுள் பின்பினொருவரல்லவென்பது நிச்சயமாய் விளங்கும்.

ச. வேதாகமத்திலே ஏதேன் தோட்டத்திற் சீவலிருட்சம் இருந்ததென்று சொல்லியிருப்பது போல தீபேத்துத் தேசத்தின் புத்தரும் மகாமேருவிலிருந்து பாய்கிற நாலு நதிகளுக்கும் நடுவே அமுத கனிகளைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற சீவலிருட்சம் அதுபொலென்பவர்களுள் பின்பினொருவரல்லவென்பது நிச்சயமாய் விளங்கும்.

டு. சலப்பிரளயமுண்டான பொழுது நோவாவும் அவனுடைய சமுசாரமும் ஒரு பேழையிலே நிச்சலப் பிரளயத்துக்குத் தப்பிக்கொண்டார்களென்றும், அந்தப் பேழை தண்ணீர் வற்றினவேனாயில் ஆரியினியா தேசத்திலுள்ள ஆரரத்து மலையிலேரிடத்திற் மங்கினதென்றும், வேதாகமத்திற் சொல்லியிருக்க, அதுபோல இந்தியாவின் பிராமணரும் புத்தருஞ் சலப்பிரளயமுண்டான பொழுது அதில் இரண்டாம் மனுவாகிய சத்தியவரதனும், அவனுடைய சமுசாரமும் ஒரு பேழையிலே நிச்சலப்பிக்கொண்டார்களென்றும் அந்தப் பேழை மறுபடியும் மேருவிலேரு கொடுமுடியாகிய ரேயலிற்றுவில் தங்கினதென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் இப்பொழுது சொல்லப்பட்ட நியாயங்களினால் எங்கள் ஆகமசாத்திரங்களிற் சொல்லியிருக்கிற மகாமேருவைப் பற்றிய விபரங்கள் ஆரரத்து மலையையும் அதற்கடுத்த ஏதேன் தோட்டத்தையும் பற்றிய சரித்திரங்களின் குறிப்பான எண்ணங்களேபற்றி மற்றப்படியல்லவென்று காணப்படுகின்றன. பாபேல் கோபுரத்திலே பாஷைகள் தாறுமாறுக்கப்பட்டதினால் அதிலிருந்து போன சனங்கள் அங்கங்கே போய்க் குடியேறிய பொழுது வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட பூர்வீக சங்கதிகள் அவர்களுடைய மனதில் நினைப்பாயிருக்க அவர்கள் அவைகளைத் தங்கள் பின்னடியாருக்குச் சொல்லிய இப்படியே அவர்களும் ஒன்றைப் பின்பொருக்குத் தங்களுக்குக் கீர்த்தியையுண்டெண்ணும்படி திரித்துத் தங்கள் புத்தகங்களிலே எழுதிவைக்கக் கூடும். ஏதேன் தோட்டத்தையும் ஆரரத்து மலையையும் குறித்துச் சொல்லிய சரித்திரம் பாஷை தாறுமாறுக்கப்பட்டமுன் எல்லாருக்குந் தெரிந்திருக்கக் கூடியதாயிருக்கில் அந்தச் சரித்திரத்தின் குறிப்பை உலகத்திற் சிதறியிருந்த சகல சாதியாரும் மிர்த்திருக்கவென்றும், ஆனும் அது அப்படியிருக்க எங்கள் முன்னோராகிய இந்துக்கள் மாத்திரம்த்ச் சரித்திரத்தின் சங்கதிகளை மாற்றித் தங்களுக்குப் பெருமையும் கீர்த்தியுண்டாக்கத்தக்கதாகத் தங்கள் தேசத்துக்கு வடக்காக விரந்த மலைகளுக்கு அப்படிப்பட்ட நாமத்தைக் கொடுத்தார்களென்று எண்ணுவதெப்படியெனக் கேட்கில் அதற்கு மறுமொழி சொல்லுகிறேன்; கேட்பீர்களாக. இந்துக்களுக்கு மகாமேரு மலை முக்கியமாயிருந்தது போலக் கிறேந்தார், துறேச்சர், கொத்தர் என்னுஞ் சாதிகளும் தங்கள் தங்கள் தேசங்களில் ஒவ்வொரு மலையை முக்கியமாயெண்ணி வந்தார்கள். அப்படியே கிரேக்கரும் உரோமரும் ஒவ்வம்பலமலையையும் ஆபிரிக்காக்கண்டத்தார் அந்தலாஸமலையையுஞ், சீயதேசத்தின் புத்தர் கண்டியிலிருக்கும் சிலவெனீர் பாத மலையையும் முக்கியமாயெண்ணி வருகிறார்கள். ஆதலாற் பாஷை தாறுமாறான காலம் முதல் அதற்குப்பின் வெருகாலஞ் சென்றுபோனதினாலும் இவர்களுக்குள்ளே உண்மையான சரித்திரமாகிய வேதாகம மில்லாமையாலும் மனிதனுடைய இருதயஞ் சுபாபத்திலே சிற்றின்பத்துக்கான நாட்டமுடையதாயிருப்பதினாலும் அதினால் அவர்கள் உண்மையாய் மிர்த்திருந்த காரியங்களும் பேதமடையக் கூடியதாயிருப்பதினாலும் இவர்கள் அவைகளைத் தங்கள் எண்ணம்போல் மாற்றிப் புரட்டிப் போடக் கூடியதாயிருந்தன. முன் கூறிய திருட்டாந்திர மெல்லாவற்றையும் ஒன்றுத் திரட்டிப்பார்க்கும் பொழுது கந்தப்புராணத்தில் மகாமேருவைப் பற்றியும் அதில் வாசம்பண்ணும் பிரமா, விட்டுனு, சிவன், தெய்வேந்திரன் முதலிய தேவாதிகளைக் குறித்துஞ் சொல்லியிருக்கிறவைகள் முழுதுவ் கட்டுக்கதையாயிருக்கின்றன.

வட்டுக்கோட்டைச்சாத்திரப்பள்ளிக்கூடம்
த. அராசம் ஆண்டு மாசி ஈ. ௧1

MAHA MERU, the Sacred Mountain of the Hindus.

(Translation of the above.—Concluded from page 28.)

3. As the accounts of the Garden of Eden, and of some important events connected with *Mount Ararat* in Armenia must have rested in the minds of the ancestors of the Hindus who emigrated to Hindustan after the universal deluge, the probability is that, as *Paradise and Mount Ararat* in which the ark rested, are in one and the same region, or geographically co-incident, *Maha Meru* is nothing more than a copy of the original garden and the diluvian mountain, locally appropriated to some high garden north of India. This might have been done and be held in high reputation in their sacred writings, either through national pride or that they might not forget the original history of the creation, etc. This is like what the people of Jaffna have done, who emigrated from the Continent long before this in naming some places here—as Nellore, Batticotta, Tillipally, etc.—after places on the Continent. I maintain this position by the following reasons.

1. As it is maintained in the Scriptures that God planted the Garden of Eden and caused the four rivers *Pison, Gihon, Hiddekel, and Euphrates* to flow through the garden, in like manner the Hindus designate one of the peaks of *Meru* by the very name of *Ida* or *Eden* and also speak of the above mentioned four rivers *Bhadra-Ganga, Sita Ganga, Ganga* or *Ganges*, and *Oxus*, as taking their rise from *Meru*. This mountain is called to this day by the people of Thibet, China and Tartary, *Swergabhume* or the *Heavenly Earth*.

2. It is stated in the Scriptures that God having first created Adam, took one of his ribs and made of it Eve as a companion for him; and that he placed them in this garden that they might therein dwell happily. In accordance with this it is related in the *Matsa Purana* that *Brahma* appeared somewhere to the north of India assumed a mortal shape and from one half of his body formed a man who is styled *Adima*, and of the other half of his body a woman who is denominated *Iva* and placed them in the paradisiacal city on *Mount Meru*. From this pair the world was peopled. Now the coincidences in this story as to the names of the persons, their circumstances, etc. as mentioned in the *Matsa Purana* seem clearly to identify them with our first parents *Adam and Eve*.

3. It is said in the Bible that Adam and Eve had three sons called respectively *Cain, Abel, and Seth*; and that on a certain occasion Abel offered sacrifices to God which occasioned Cain's displeasure and that he was killed by his brother Cain. So likewise it is stated in the same *Purana*, that *Brahma* had three sons, in whom *Trimutti* or the Hindu Triad were incarnate;—and that on a certain occasion, *Siva* assumed the form of *Cadampiswara* or the destructive power, and killed his brother who appeared in the form of *Dacsha* as he was performing a sacrifice. Hence I am led to conclude that these persons can be no other than Cain and Abel whose history is found in the Mosaical writing.

4. As it is mentioned in the Scriptures that there was a tree of life in the Garden of Eden, so the Budhists of Thibet speak of a tree bearing *Amirta*, or fruits of immortality, and as standing at the head, whence flow the four sacred rivers from *Mount Meru*.

5. It is said in the Scriptures that at the universal deluge Noah and his family were saved by means of an ark and that when the waters assuaged, the ark rested on some part of *Mount Ararat in Armenia*. The Brahmins and Budhists of India assert that the Ark in which the second *Menu Sattya-varata* and his family were preserved during a universal deluge, rested on some one of the peaks of *Meru*, which was called *Arayavarata*, almost the same as *Ararat* of the Scriptures. Hence I conclude that the account of *Meru* in the Hindu

books is only a transcript of *Ararat and the Garden of Eden* combined—a fragment of traditional history of events well remembered at the time of the dispersion from *Babel*

If these notions respecting the garden of *Eden* and *Ararat* were known to the whole race before the confusion of tongues, it may be asked, how is that so many nations as are scattered upon the face of the earth, retain no knowledge of these things; and that the Hindus only have taken a copy of them and appropriated them to their mountains at the north, through, as you say, national pride, or some other reason? The answer is this; As the Hindus have their *Maha Meru*, so all the principal heathen nations have had their own sacred Garden and Mountain. This was true of the *Cretans, Trojans, and Goths*. The *Greeks* and *Romans* had their *Olympus*, the *Africans* their *Mount Atlas*; and the *Budhists of Siam* consider *Adam's peak* in Candy or Ceylon as the sacred mountain and abode of the gods

Hence the conclusion is, although many nations have had some idea of the truths recorded in the Mosaical history, yet they have greatly changed and obscured them by their wild fancies and their mythological connections. The long lapse of time since the dispersion and the want of historical records, especially the Scriptures, together with the natural tendency of men to depart from God to the gross worship of sensual objects, will abundantly account for all the perversions of the truth and the diversities of the different systems.

Therefore what is said in the *Scanda Purana* about *Meru* and the gods *Brahma, Vishnu, Siva, Indra* and others ought to be considered mere fables or rather a fanciful, distorted relic of the fathers of the human race showing that they were mere men.

Batticotta Seminary.

W. VOLK.

மார்க்க விசாரணை.

(Inquiry on Religion.)

பிரியமானவர்களே, வானத்தையும் பூமியையும் படைத்த கடவுள், நம்மெல்லாரிலும் அதிகப்படுத்தக்கவருமா? நாம் இவ்வுலகத்தில் அனுபவிக்குஞ் சகல நன்மைகளுக்காகவுந் தொத்திரிக்கப்பட்டதக்கவருமாயிருக்கிறார். ஆகையால் அவருக்கும் அவருடைய படைப்புக்களாகிய எங்களுக்குமுண்டாக்ற கல்வைகாரியமுண்டு. அந்தக் கல்வை காரியங்களை நாம் அசட்டைபண்ணி வருவதினால் அகையில்லாமற் போய்விடுகிறவையல்ல, எங்களுக்கும் பராபரனுக்குமிருக்கிற உடர்தை கொஞ்சத்தவற்றுப்போகிறதல்ல. எங்கள் பிரதமாதாக்களுக்குண்டாகு முடர்தை இவ்வுலகத்தோடற்றுப்போம். ஆனலும் பராபரனுக்கும் எங்களுக்குமுள்ளதோ இம்மைக்கும் மறுமைக்குஞ் சதாகாலங்களுக்குமுள்வதாயிருக்கும். எங்கள் பிரதமாதாக்களைச் சார்ந்து நடக்கவேண்டியதானுற் பராபரனைச் சார்ந்து நடக்கவேண்டிய காரியஞ் சொல்லி முடியாத அளவு நிரயமும் பிரயோசனமுமாயிருக்கின்றது. மனுஷர் இம்மையிற் பராபரன் தங்களுக்குச் சாட்சி தந்து நடத்தாததினால் இனிமேலும் ஒன்றுமில்லையென்று நினைக்கிறார்கள். ஆனலும் பராபரன் அப்படிப்போகவிடார். மனுஷர் ஆற்றாமலினுண்டாகிறமுட்டுக்களை மாத்திரமுணர்ந்து நடக்கிறதினாலே ஆத்து

நியாயமில்லாச் சமாதானஞ் சூறாவளியில்கப்பட்ட இலவம்பஞ்சு போற் பறந்ததே. யாழ்ப்பாண மாணக்கனும் நீதிப்பிரியனும் வரைந்தவை கற்றோர்களேற்றுக்கொள்ளச் சிறந்தவே. இடைக்கணத்திற் கிளமில்லையென்ற சொல் செல்லாது. இவ்விரண்டில்கணங்களை வெல்லாது. அவைக்களத்துகிலல்லாது, அறிஞர்க்குமொல்லாது என்பது சிறுவர்க்குத் தெரியும்.

இப்படிக்குப் பொற்களத்தைச் சோடசாவதானப்புலவர் முதலாகப் பற்பல விற்பனர்கையொப்பம்.

முகாமைக்காரரே,

உங்களுதயதாரகை, உடஞ், சஞ்சிகையில்கந்தையா பரசாயி அய்யரென்பவர் இருவினையைப்பற்றிக்கடாவியகடாவுக்கு, ஆ. தாமோதரம்பிள்ளையென்பவர் ஆதியுஞ் செயற்கையுமென்று விடையெழுதினதேயல்லாமல் இவ்விலத்தா லாதியுஞ் செயற்கையுமாயதென்று காரணங்காட்டில்லையே அஃதன்றியும் விருவியதைவிட்டு வினாவாததற்கு வட்டுக்கோட்டைக்குப் போகவழிகேட்டவனுக்குக் கொட்டைப்பாக்கஞ் சூறென்றிற்போல விடைவழுவாமபெழுதியிருக்கின்றார். மேலும், ச. பரமசாயி அய்யரவும் இதைக்குறித்து ஒன்றும் பேசாது மௌனமாயிருத்தல் எனக்கு மிக ஆச்சரியம். ஆதலாற் கற்றுணர்ந்த பெரியோருத்தம் விடையை எழுதி உங்கள் பத்திரிகை வழியாயறிவிக்கவும் மேற்கூறிய தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களைப்போல் வழுவிடை எழுதுபவர்களினிமேல் யாதொரு கடாக்களுக்கெனினு மிப்பத்திரிகையில் விடையெழுதாமலும் இப்பத்திரிகையின் மகிமையைக்குறைவாதியிருக்கும்படி தாழ்மையுடனே கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மட்டுவில், இப்படிக்கு, சோமநாதர் விசுவநாததேசிகர்.

பருத்தித்துறையாணக்கிணது வினவிற்கு விடை.

உதயதாரகைவிரோதரே,

இங்கிலிஷ்கார ராறறிவுடைய உயர்திணைமனுக்களை யான்மாவுடைய சிர்ஷிகுகளென்று முறையே குறைந்த அறிவினையுடைய வஃரிணைச்சீவசெந்துக்களை யான்மாவற்ற சிர்ஷிகுகளென்றும் என்னுகின்றார்போலும் ஆனாலும் மனுவொழிந்த மற்றுஞ் சீவசெந்துக்கட்குமறிவுக்குறையேயன்றி யான்மாவற்ற சிர்ஷிகுகளென்றென்றென் சிற்றறிவிற்குத் தோன்றுகின்றது. அவ்வாறறிவென்னையெனினு, தொல்காப்பியந் “ஒன்றறிவதுவே யொற்றறிவதுவே, இரண்டறிவதுவே யதனொடுநாவே, மூன்றறிவதுவே அவற்றொடுமுக்கே, நான்கறிவதுவே யவற்றொடுகண்ணை; யைந்தறிவதுவே யவற்றொடுசெவியே யாறறிவதுவே யவற்றொடுமனமே நேரிதினணர்ந்தோர் நெறிப்படுத்தினரே.” இப்படிக்கு உடுப்பிட்டிடிதிருவல்லைபள்ளிக்கூடம், கு. கதிரைவேற்பிள்ளை.

முகாமைக்காரரே,

உங்கள் பத்திரிகை உராய்கும். புறத்தில் “இருள்சேரிருவினையுஞ் சேராவிறைவன் பொருள்சேர்புகழ்புரிந்தார்மாட்டு” “வழிநாள் படாஅமைநன்றற்றினஃதொருவன் வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்” என்னும் இவ்விரண்டு செய்யுளையும் பற்றி வினாவினவருக்கு விடை.

நல்லினையானது சுவர்க்காதிபோகம் விருமபிணவர்களை அவ்வவ் விடங்களிற் கிணைந்த தனு கரணங்களைக்கொண்டே அப்போகங்களைத் தூய்ப்பிக்கவேண்டும். ஆதலால் அந்நல்லினையைப் பிறவிக்கே துவேன்றும் அப்போகங்களைல்லாவற்றையும் அனுபவித்துத்தெ விட்டென்பின் மேல் வரும் பிறவியினின்றும் தடுத்து ஞாநுதயமாகச் செய்து கடவுளடியடைவிக்குமாதலாற் பிறவியைநீக்குமென்று கூறப்பட்டது. உதாரணம்—சிவஞானபோதம். “புகித்துண்பின்பினும் பசிப்பாணையொக்கு மிணைத்துவருவினையிவ்வன்பிணைத்த விருவினையொப்பிவறப்பிறவத்தான் மருவுவனஞானத்தைதவந்து.

கந்தப்பிராணம் காசிபருபதேசம்.
தருமமேசெய்திடிவன்புசர்ந்திடு
மருளெனுங்குழவியுமணையுமாங்கவை
வரும்வழித்தவமெனும்மாட்டியெய்துமேற்
மெருளுஅமவ்யுபிசிவினைச்சேருமால்.

என்பனவற்றால் நல்லினையோக மோட்சங்களுக்குக்காரணமாதலாக. நல்லினையுந் தீவனையுமுண்டுண்டு தானடத்துஞ்செல்வினைக் குவித்தாமுடம்பு என்பதனும் வினையானது உடம்புக்குங் காரணகாரியமாதலாக. வல்லிடித்துறை. இப்படிக்கு.

சஉஜை. மாசி. மூ. கதிர்காமர் ஏகாம்பரம்.

முகாமைக்காரரே,

இற்றைக்குச் சில மாசத்துக்குமுன் கொழும்பில் உதயஆதித்தனென்னும் ஒரு பத்திரிகை பிரசுரம்பண்ணப்படுமென்று இவ்விடத்தில் விளம்பரம்பண்ணினபடி அப்பத்திரிகை பயிரங்கம்பண்ணப்பட்டது. அந்தப் பத்திரிகைகளை நானும் வாசித்தேன், அதுவுமெங்கன் சாகியார் சிர்ப்படுகிறதற்கு ஓர் வழிதான், ஆனாலும் அதில் வட்டேசு பத்திரிகைகள், தேசாயிமானி, சனசிரேகன், இவைகளைப் போலப் பரபாலைஷ்சு சொற்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட பத்திரிகைகள் அறையிலடைக்கப்பட்டிருக்கிறவர்களும், பரபாலைஷ்களை அறியாதவர்களும், உலகநடையைச் சரியாகத் தெரியாதவர்களும், சொற்ப அறிவும் அற்ப விவேகமுமுள்ள பெண்சாதிக்களாகிய எங்களுக்கு மிகவும் மயக்கமாயிருக்கின்றன. அவைகளிற் சில சொற்கள் திரிமொழிகளாகவுஞ் சில சொற்கள் திசைமொழிகளாகவுயிருக்கின்றன. அவைகளைவலிதமாயிருந்தாலும் அவைகளினால் எங்கள் சுகவருக்கும் பிரயோசனமாயிருக்கின்றது. யாதொரு மதத்தையுஞ் சுட்டாமற் பொதுப்படவுஞ் சுகவமர்க்கத்தாரக்கேற்றஞானகாரியங்களைப் பிரகித்தருசெய்தால் அதிக உபயோகமாயிருக்கும். இந்தப் பத்திரிகைகள் எவ்வளவு குற்றம் குறைவுகளுள்ளதாயிருந்தாலும் ஐரோப்பாக்கண்டத்தாரைப் போல் எங்கள் சாதியாரும் கனமடையவும், அறிவாளிகளாகவும், ஐசுப்பியவாண்களாகவும் வரப்போகிறார்களென்பதற்கு ஒரு அடையாளமாயிருக்கின்றன.

தமிழ்ப்பத்திரிகைகளை உண்டாக்குகிறவர்கள் இத்தை ஏழைப் பெண்ணெழுதத் துணிந்ததற்காக அவள் பேரில் மனத்தாக்கலடையாமல் அவள் செய்யும் வந்தனத்தை மனப்பூர்த்தியாய் அங்கீகரிக்கும்படி அவர்களைப் பிராந்திக்கிறேன்.

யாழ்ப்பாணம், தூதாசடம். இப்படிக்கு ஆ. ஷை. மாதம். உள. தீ— ஓர் கன்னி.

உடஞ் சஞ்சிகையினிருவினையிட விரித்தருளு முகாமைக்காரருதயதாரகைக்கு;

வருவடைக்கெதிரிவிடை வழங்குதவியுக்கே.

ஆயினும்,

சிவஞான போதம்.

நெல்லுக்குமியுகிக்குச்செம்பினிர்களிம்புஞ்

சொல்லிற் புதிதன்று தொண்டையே,—

கவித்துறை.

எவ்விடையோர்க்குநற்றுக்கையெய்நிருவினையார்

செவ்விடையாடர் தடுவற்கிவ்விடையிற்சனை சர்த்தெனினு

முல்விடைநிற்கவுணர்ந்தோர்விடைக்குமுலவ் துதின்றே,

எவ்விடையிந் தென்னகவிடர் நீக்கவருந் புரியே

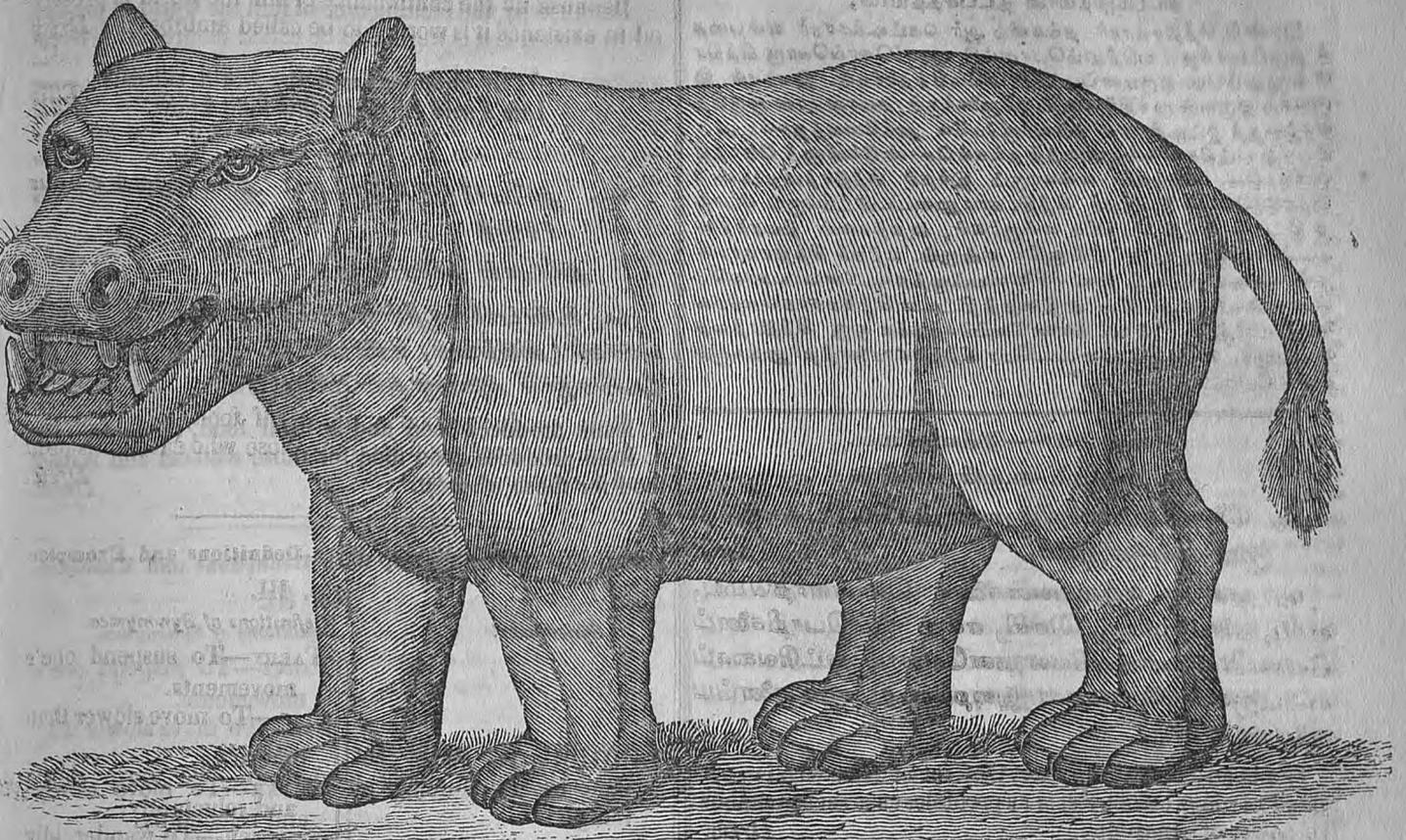
உடுப்பிட்டிடி திருவல்லை. கு. பள்ளிக்கூடம். இப்படிக்கு, கந்தையா நந்தனன் பரமசாயியையா.

விலங்கியல்.

[Brief descriptions of the most remarkable animals that inhabit the earth illustrated by cuts on a comparative scale.]

THE HIPPOPOTAMUS.—நீர்க்குதிரை.

தலைபருத்து, வாய் அகண்டு, கொடுப்பில் அடர்ந்த முட்கள் திரம்பித் தோல் நெருங்கித் தடித்துச் சந்துக்களில் எண்ணெய்ப்பற்றுன நிணமடர்ந்து உடலுறுப்புக்கொல்லாம் பூதித்துக்குறுத்த இரத்த நீர்க்குதிரையானது, உறுப்பிலே மெத்த அந்த சந்தங்கெட்டும், பருமத்தில் யானையிற் கொஞ்சஞ் சிறுத்த தாமாயிருக்கின்றது. அது நடக்கும்போது அதினுடைய வயிறு கொஞ்சங்குறைய நிலத்திற்படும். அதன் தோலினுள் முரண்கொண்டதாயிருக்கின்றது. அதன் சன்னையிலே நெய்பற்றிய கொழுப்புப் பிடித்திருக்கின்றது. அதின் கொழுப்பிலே தென் ஆபிரிக்காத் தேசத்தினுள்ள வெள்ளைக்காரர் மெத்தப்பிரியம். அதினுடைய சூர்முறுளைமேகபோகத்துக்கு வெண்கிவப்பாயிருக்கும். (Mr. Burrell) மெஸ்தர் வேட்சல் என்பவர் இந்த மிருகத்தலொன்றைப்பிடித்து அதையாராய்ந்து பார்த்தபொழுது அதினுடைய இரைப்பையில் (சு) ஜூசல்கொண்ட புல்லுச் சப்பப்பட்டுக்கிடந்ததாகக் கண்டார். இதிலால் இம்மிருகம் எவ்வளவு தின்னுமென்பது நன்றாய் செனித்துப்போம்.

இம்மிருகங் கொள்சத்துலைக்கு வெகு கதியாய் ஓடக் கூடியதாயிருந்தாலும் அது பெரும்பாலும் மெள்ள மெள்ள நடக்கும். அது ஏரிகள் முதலானவைகளிற் சஞ்சரித்துத் தண்ணீரிற் சொருசாய் நீந்தவுஞ் சுழியோடவுந் தண்ணீருக்கடியிலே வெகுவாய் நடக்கவுந் கூடியது. அதை ஆராகுதல் காயப்படுத்திச் கோபமுட்டும்பொழுது அவர்களில் மிகவுந் கோபத்துடன் பாய்ந்து கருக்கிதங்கொண்டு தனக்குச் சகாயஞ்செய்யத் தன்னுடைய கூட்டாளிகளைக் கூடவன்றுவரச்சொல்லி அழைக்கின்றது. அந்நேரம் இம்மிருகத்தைப் பார்ப்பது மெத்தப்பயங்கரமாயிருக்கும்.

இது ஒரேமுறைக்கு ஒரேகுட்டியையமாத்திரமின்று உடனே அதைத் தண்ணீருக்குள்ளே கொண்டுபோகின்றது. இதின் பழக்கம் பரிசுணையப்பற்றித் துவாம்பரமாயறிந்துகொள்வது மெத்தத் தெண்டப்பு. ஏனென்றால், இது ஆபிரிக்காவின் நடுப்பக்கங்களில் அடைசியிருக்கிற ஏரிகளில் சஞ்சரித்துப் பகல் முழுதும் உணையலும் காண்புற்செடிகளிலும் வெளிக்கிடாமல் ஒதுங்கிப் பதுங்கிக்கிடந்து இரவிலே இரைதேடப்பறப்படுகையில் விழைபுலங்களிற் புரூந்து கமக்காரர்களுக்கு வெகு வெகு கேடுகள் செய்து மிகுதியான தானியத்தைத்தின்னு அதிகம் மிகுதியானபங்கைக் காலினுற் போட்டுழக்கிக் கெடுத்துப் போடுகின்றது.

இம்மிருகம் ஏரிகளில் சஞ்சரிக்கிறபடியால் அவைகளை விட்டு வெகு துலைக்குப்போகாது அப்படிப்போனாலும், மீமாசங்கண்டவேளைக்கு ஓடிவந்து தண்ணீருக்குட்புரூந்து கீழேதாழ்ந்து சொருசாய் அலட்டில்லாமல் இருந்துவிடும். இருந்தும் வெகுநேரமாகத் தண்ணீருக்குள்ளே கிடக்கமாட்டாது. மூச்சுவிடும்படி அடிக்கொருக்கால் தண்ணீருக்குமேலே வந்து மிதந்து தாழ்ந்து பிறகு துலையைக்காட்டித் தண்ணீருக்குள்ளே போகிறபடியால் வேட்டைக்காரன் இதிற் சரியாய் இலக்குப்பிடித்துக்கொள்வது மெத்தப்பிரயாசம். ஆகையால் இம்மிருகத்தை அகப்படுத்த எவ்வளவு பிரயாசத்தனம்பண்ணினாலும் கூடாமற்போகின்றது. இந்த மிருகம் ம

னிதர் சஞ்சரிக்கிறவிடத்திற்செல்லாமல் தன்னுடைய கூட்டாளிகளுடனே கூடிக்கூட்டமாகப்போகிறதற்கு மெத்தப்பிரியம். இம்மிருகத்தைப்பற்றிப் பூர்விகர்லத்திருந்த இஸரவேற்சனங்கருமரித்திருந்தார்களென்று யோப்பு என்பவரின் சரித்திரத்தினாலே அறியலாம், எப்படியெனில்(யோப்பு, சம. ம.—10க்) “கடற்குதிரையை நோக்கிப்பார். உன்னிட்போல் அதையும் உண்டாக்கினோம். அது மாட்டைப்போலப் புல்லைத்தின்னும், அதோ அதினுடைய பல் அதின் இடுப்பிலும் அதின் வீரியம் அதினுடையற்றின் நரம்புகளிலுமிருக்கின்றது, அது தன் வாலைக்கே துருமரத்தைப்போல நீட்டுகின்றது. அதினுடைய இடுப்பின் நரம்புகள் பின்னிக்கொண்டிருக்கின்றது, அதின் எண்புகள் கெட்டியான வெண்கலத்தைப்போலும், அதின் அஸ்திகள் இரும்புக்கம்பிகளைப்போலவுமிருக்கின்றது, பராபரன் நடத்தினகிரியைகளில் அது பிரதான ஒரு கிரியை. அதையுண்டாக்கினவர் அதுக்கதின் பட்டயத்தைக்கூடக்கட்டிவைத்தார், மேடுகள் அதுக்கு மேய்ச்சலை முளைக்கப்பண்ணுகையாற் சகலவிதக்காட்டுமிருகங்களும் அந்நேகவினையாடிக்கொண்டிருக்கும், அது நிழலுள்ள, செடிகளின்னீட்டும், காணவின்மறைவினும் உணயினும் படுத்திக்கொள்ளும்.”

[ANECDOTE.]

Two painters agreed together to paint each a picture, to prove which was the best artist. One having painted a bunch of grapes, and hung it over his door, the birds came and picked at it with their beaks. People highly commended this picture, and went to the house of the other, and asked where he had drawn his picture? He answered, “Behind this curtain.” The first painter wanted to pull back the curtain; but when he laid his hand upon it, he discovered the deception, and that it was the wall, upon which the other had painted a curtain. The other painter said, “You drew such a picture as deceived the birds, but my performance has deceived even an artist.”

நுட்புத்திமான் தீட்சித்திமான்,

இரண்டு சித்திரகாரர் தங்களில் ஆர் கெட்டிக்காரர் என்பதைத் திருட்டாந்தப் படுத்தும்பொருட்டு ஆளுக்கொவ்வொரு சித்திரம் எழுதும்படி ஒருமனப்பட்டுச் சம்மதித்தார்கள். இவர்கள் இருவரில் ஒருவன் முந்திரிகைப்பழக்குலைக்குச் சமானமான ஒருசித்திரத்தைத் தீட்டித் தன் கதவுக்குமேலே அக்கிவைத்தான்: அப்போது பட்டிகள் வந்து அதைத் தங்கள்சொண்டுகளினூற் கொத்திப்பிடுங்கின. சனங்கள் எல்லாரும் இந்தச் சித்திரத்தைக்கண்டு மெச்சிக்கொண்டு மற்றச் சித்திரகாரனுடையவீட்டுக்குப் போய்தீ தீட்டின சித்திரமெங்கே என்றார்கள், அதற்கவன் திரைச்சீலையைக்காட்டி அதற்குப்பின்னாலே என்றான். மற்றச் சித்திரகாரன் தன் கையை நீட்டித் திரைச்சீலையைமுத்தவுடனெமாயசாலமென்றுகண்டான். அப்போது இதைத் தீட்டின சித்திரகாரன் மற்றவனைப்பார்த்து “நீ பட்டிகளை வேய்க்கத்தக்க ஒரு சித்திரத்தை எழுதினாய், நான் தீட்டின படமே சித்திரகாரனைத்தானும்புக்குத்துப்போட்டதென்றான்.”

அறத்துப்பால்—இல்லறவியல்.

க. அதிகாரம்.—கடவுள் வாழ்த்து.

கூ. கோளில்பொறியிற் குணமில்வேயென்குணத்தி
முனைவணங்காத்தலை. [தான்]

பு. தனக்கு ஏற்றபுவன்களைக் கொள்ளாதமெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, என்ற ஐம்பொறிகளைப்போலவிரயோசனமில்லாதனவேயாம் எட்டுவகைப்பட்டகுணங்களைபுடைய இறைவனதுபாதங்களைப்பணியாததலைகள்.

The head that worships not the feet of Him who is possessed of eight attributes, is as profitless as a sense without the power of sensation. *Drew.*

Of virtue void, as is the palsied sense,
The head must be, that bows not at His feet
Whose eight-fold attributes pervade the world. *Ellis.*

ம. பிறவிப்பெருங்கடனீர் துவர்நீந்தா
நிறைவனடிசேராதார்.

பு. இறைவன்பாதமாகிய தோணியைச்சேர்ந்தவர் பிறப்புஎன்கிற பெரியகடலைக்கடப்பார் அந்தப்பாதமாகிய தோணியைச்சேராதவர் கடக்கமாட்டாமல் அந்தக் கடலுள் அழுந்துவார்.

None can swim the great sea of births, but those who are united to the feet of God. *Drew.*

Of those that swim the wide extended sea
Of mortal birth, none ever can escape
But they who to the feet of God adhere. *Ellis.*

உ. அதிகாரம்.

வாள்சிறப்பு.—The excellence of Rain.

க. வானின் றுகம் வழங்கிவருதலாற்
முனமித்த மென்றுணரற்பாற்று.

பு. மழை இடைவிடாமல்நிற்க உலகமானது விருத்தியாகி வருவதினாலே அதுதான் உலகத்துக்கு அமிர்தமென்று அறியுந் தன்மையையுடையது.

Because by the continuance of rain the world is preserved in existence it is worthy to be called ambrosia. *Drew.*

As by abundant rain the world subsists
Life's sole Elixir in this fluid know. *Ellis.*

உ. துப்பார்க்குத்துப்பாய் துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்

துப்பாய் துஉமழை

பு. உண்பார்க்குநன்மையாகிய உணவுகளை உண்டு பண்ணி (அவற்றை) உண்பார்க்கு (தானும்) உண்ணப்படுவதாகி அமைவதும் மழையாம்.

Rain produces food and is itself food, (or more literally)
Rain produces good food for those who eat and is itself food for those who eat. *Drew.*

ENGLISH SYNONYMES, With Definitions and Examples.

No. III.

Synonymes.

Definitions of Synonymes.

<p>TARRY—To suspend one's movements.</p> <p>LAG—To move slower than others.</p> <p>LINGER—To make the time longer in doing a thing.</p> <p>LOITER—To move slowly and reluctantly.</p> <p>SAUNTER—To wander idly without any special object in view.</p>	<p>TARRY—To suspend one's movements.</p> <p>LAG—To move slower than others.</p> <p>LOITER—To move slowly and reluctantly.</p> <p>SAUNTER—To wander idly without any special object in view.</p>
---	---

EXAMPLES, &c.—

When a man is about to leave home he *lingers*.
A man will *tarry* long in a place where he has business.
As they were going to school one boy *lagged* behind.
A boy will *loiter* who is unwilling to go to school.
Having nothing to do I *sauntered* about town.

Tamil words corresponding to the above English words.

<p>Linger துங்கிப்போகுதல்</p> <p>Tarry நின்றவிடுகுதல்</p> <p>Lag பின்வாங்குதல்</p>	<p>Loiter அரிகண்டப்படுதல்</p> <p>Saunter வினைக்கேடாய்த்திரிதல்</p>
--	--

Synonymes

Definitions of Synonymes.

<p>ENSLAVE—To deprive of liberty. (It is always used in a bad sense.)</p>	<p>CAPTIVATE—To make a captive (used often in a good sense.)</p>
---	--

EXAMPLES, &c.—

It is wrong to *enslave* human beings.
Her beauty *captivates* all who see her.

<p>Enslave சிறையாக்குதல், அடிமைப்படுத்தல்</p>	<p>Captivate வசியப்படுத்தல், மயக்குதல்</p>
---	--

SUPPLEMENT TO THE உதயதாரகை.—MORNING STAR.

புத்தகம், சந்திகை. ச.] துஅாசஉ ஸ்ரல. மாசி யள, தேயத்தி வியாழக்கிழமை. Thursday, February 17, 1842. [Vol. II. No. 4.

தாவீதேழ்தின, சம். சங்கீதம்.

(Versification of the 4th. Psalm.)

சீந்தி.

முத்திரைப்பல்லவி
சாமியேனீ திபதியே-கேளுதின து-
தமியேனீனோமதியே.

அநுபல்லவி.

பூமிசைநொர் தலைந்த-போதருடர் துவந்த-பூரணகாருண்யஎன்-
போற்றியைக்கேட்டரும-சாமி.

சுரணங்கள்

மாண்டரென்றினியென்-மகிமையைநிந்தைசெய்து-மாயையைப்ப
நிறியேபொய்-மார்க்கமதனிற்செல்வீர்-ஞானபரமனேய-நரரைத்
தெரிந்தனரே-நானிடம்ஓலமதை-நாடுவரென்றறியின்-சாமி.

பாதகயின்றியஞ்சிபி-பாயலதனினெஞ்சிந்-பாரதியானமிஞ்சிட்-
பத்தியினினைமைந்-நீதியின்பலியிட்டு-நித்தனைநம்பியிடுமீ-கிமல
னேநின்வதன-நேரொளிதந்திடுமீ-சாமி.

தானியமதுரசந்-தங்கிப்பெருகுங்காலந்-தன்னினுயர் சந்தோஷ
ந்-தந்திரென்சிறிதையகம்-நானினியாறுதவி-னயனம்படைகொளு
வென்-நாதனைநல்லரணை-நல்கினிரென்னையையா, சாமி.

Communicated for the "Star."

இவ்வகை அரசாட்சி வரவுக்குத்தக்க செலவு கட்டும்படி மற்ற
மற்றச்சமஸ்தானங்களில் நிலபரமற்றவேலைகாரரிற் சிலரைத் தன்
னினதுபோல வடநாடு கோவைகுரிச் சமஸ்தானத்திலும் வேலைகா
ரரைக்குறித்து (அாசஉ)ம் ஆண்டு நிலையித்திவைக்கப்பட்டவ
ர்களுடைய நாமங்களும், அவரவர்களுக்குக் குறிக்கப்பட்ட ஊர்
களும், அவர்கள் குடியிருக்கவேண்டிய இடமும்; அவரவர்களுக்
குக் குறித்திருக்குஞ்சனத்தொகைகளையுங்காட்டியது.

க. யாழ்ப்பாணம்.

வண்ணார்பண்ணை, நல்லூர், சண்டிக்குழி, நாவற்குழி, கரைச்சி,
பூநகரி, பல்லவராசுக்கட்டு, இவைகளின் சனத்தொகை, நகரூ. இ
வ்விடங்களுக்கு வேலையாள் மனுநாயகம் அருளுசலம். இவர் குடி
யிருக்குமிடம் நல்லூர். இனிமேல் மேற் சொல்லப்பட்ட இடங்க
ளுக்குச் சிறிதுமாதத்திற்குப்பின் *ஐயம்பின்ன நல்லத்தமிழ்க்குக் கொடு
க்கப்படும்.

உ. தேன்மறுட்சி, பச்சிலப்பழி.

சாவுகச்சேரி வரணை, கச்சாய, எழுதாமட்டுவாள், முகமாலை த
ம்பகாமம், புலோப்படை, முள்ளிப்பந்து, இவைகளின் சனத்தொ
கை, சடையகாயக. இவ்விடங்களுக்குவேலையாள். சின்னத்தம்பி வி
ளையகமாத். இவர் குடியிருக்குமிடம் சாவுகச்சேரி.

வடமறுட்சி.

உடுப்பிட்டி, கட்டைவேலி பருத்தித்துறை இவைகளின் சனத்
தொகை, நடுஞ்சாசன. இவ்விடங்களுக்கு வேலையாள், ஊர்ப்பு.
இவர் குடியிருக்குமிடம். பருத்தித்துறை.

வடநாடு, கோவைகுரிச் சமஸ்தானத்திலிருக்கும் மற்றும் வே
லைகாரரில் யாதோருமாறுதலும்லலை.

சு. வலிகாமம் கிழக்கு வடக்கிழ்சில ஊர்களும்.

கோப்பாய், புத்தூர், அச்சவேலி, மல்லாகம், தெலவிப்பறை,
மயிலிட்டி இவைகளின் சனத்தொகை, நடுஞ்சாசன. இவ்விடங்
களுக்கு வேலையாள், சின்னத்தம்பி சாய்வு, இவர் குடியிருக்குமிட
ம் மல்லாகம்.

ரு. வலிகாமம் மேற்கும் வடக்கில் ஒரு ஊரும்.

மாணிப்பாய், வட்டுக்கோட்டை, சங்கானை, பண்டத்தெருப்பு,
உடுவில் இவைகளின் சனத்தொகை. நடுஞ்சாசன. இவ்விடங்களுக்கு

*இந்த அடையாளம் போடப்பட்ட பேர்வளிகாரர் இங்கிலாந்து
வைத்தியங்கற்றவர்களேன அறிக.

வேலையாள், சேதுநாதர் பொன்னம்பலம். இவர் குடியிருக்குமிட
ம், வட்டுக்கோட்டை

மேற்சொல்லப்பட்ட இந்த வலிகாமப்பகுதிகள் இரண்டையு
ம் ஒன்றாக ஒரு ஆளுக்கு நியமிக்கப்படுவதால் இன்னும் இரண்டு
பெயர் திருத்தப்படுவார்கள்.

ஸ். தீவுபற்றுக்கள்.

வேலணை, ஊர்காவற்றுறை, அல்லைப்பட்டி, காரைதீவு, புங்குடு
தீவு, நயினூர், அனலைதீவு, எழுவைதீவு, நெடுந்தீவு, இரணைதீவு.
இவைகளின் சனத்தொகை, உருதுசாய். இவ்விடங்களுக்கு வே
லையாள், உத்துப்பின்னை வாப்புக்கண்டு. இவர்குடியிருக்குமிடம்,
ஊர்காவற்றுறை.

எ. மன்னூரும் அந்தந்தச்சேர்ந்த ஊர்களும்.

இவைகளின் சனத்தொகை, உருதுசாய். இவ்விடங்களுக்கு
வேலையாட்கள், கிவாகு, மனுவேல் விசேயேந்தி. இவர்கள் குடி
யிருக்குமிடம் மன்னூர், அரிப்பு.

மேற்சொல்லப்பட்ட இவ்விடங்களுக்குள் சகலரும் அவரவரு
க்குக்குறிக்கப்பட்ட இடங்களில் தன் தன் சமசாரத்துடனே குடி
யிருக்கவேண்டியது. அவரவர் உண்மையாக அவர் அவருக்குறி
க்கப்பட்ட தலங்களிற்குடியிருக்கிறார்களாவென்று அந்தந்தப்ப
குதிகளின் நீதவானிடத்திலும், மணியகாரர், உடையாக்களிடத்தி
லும் இறப்போடுத் துமாதத்துக்கு மாதம் வாங்கியனுப்பவேணும்.

அ. நுகரை கலாவியாவும் அந்தந்தச்சேர்ந்த ஊர்களும்.

இவைகளின் சனத்தொகை. சடுஞ்சாசன. இவ்விடங்களுக்குவே
லையாட்கள் சேவேக்குமேயரும். வேக்குமேயரும், நீக்கிலாசு
அந்தோனியும். இவர்கள் குடியிருக்குமிடம், அதுராதபுரம்.

அரசாட்சியாரின் இரண்டாங்காரியகாரன் அதுராதபுரத்துக்
குப்போனியிப்பு அந்தோனியென்பவர்களைவிட ஏற்படுவார்.

சு. வன்னியும், அந்தந்தச்சேர்ந்த ஊர்களும்.

இவைகளின் சனத்தொகை. எது. இவ்விடங்களுக்கு வேலையா
ட்கள், மத்தேசு யோவான் எவர்க.

ஃ. தம்பையாயின்னை.

புதினச் சங்கீதிகள்.

யாழ்ப்பாணம்.

பருத்தித்துறையிற் களவுபோனசெய்தி. — பருத்தித்துறையிற்
கடலுக்குக்கிட்டக் கட்டியிருக்கிற வங்களாவில் இரண்டு துரைச்
சாணியார் சரிசுககத்துக்காப் போயிருந்தவேளையில், (அ) தெய
செவ்வாய்க்கிழமையிலன்றிராத்திரி அவர்கள் இருந்த அறையி
ற் கள்வர் புகுந்து ஒரு பெட்டகத்தையும் அவர்களுடைய உடுப்
புகள் வைத்திருந்த சில பெட்டகங்களையும், இரண்டு அல்லது மூன்
று பவுன்காசு நோட்டையுந் திருடிக்கொண்டோடிப் போனதை
அவ்விரண்டு துரைச்சாணியாரும்பிறிது மறுபெருக்கறிவித்ததின
ற் கொஞ்சப்பேர் அக்கள்வரைத்தொடர்ந்து பிடிக்கும்படி முய
ன்று போனார்கள். அப்போ அவ்வங்களாவில் அத்துரைச்சாணி
களுக்கு வேலைகாரனாயிருந்த ஒரு சமையற்காரனிலே அசுகை க
ண்டதினால அவனையும் அவனோடேகூடக் களவெடுத்த மற்றவர்க
ளையும் பிடித்து மறியவில்லை வைத்திருக்கின்றது. நாம் அறிகிறபடி
மேற்சொல்லிய இக்கள்வர்ஓன்றுக்கும் அகப்படாமல் தப்பிக்கொ
ண்டு வெருகாலமாகக்கூட்டங்கூடக் களவெடுத்துவந்தாலும், இ
ப்போ அவர்கள் இரத்தவலுஞ்செய்துவந்த அக்கிரமச் செய்கைக
ளைக் கொஞ்சக்காலத்துக்காகாதல் விட்டோயிற்ற சமயம் கிட்டி
விட்டது. இதிகாரியம் இப்படிப்போக, கொஞ்ச மாதத்துக்கு
முன் வேலட்டுக்கோட்டையிற் களவுபோயிருந்த விளையேற்ற
பெற்ற ஒரு துவக்கையும் மேற்சொல்லப்பட்ட சமையற்காரன்
தானே பருத்தித்துறைக்குக் கொண்டோடிப் அவ்விடத்தில் விற
றொழுது அத்துவக்குள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. கோட்டிலே
இதுகாரியங்கள் எப்படிப்போகும்படி தெரியுமா. காரியங்
களும் அத்தொடக்கினாயிருக்கிறமாதிரிக்கு அம்மறியற்காரர் குற்ற
த்திலகப்பட்டுக்கொள்வார்களென்று தீர்க்கத் தீர்க்கமான ஞாயமு

ண்டு. எங்கேயும் ரீங்கன் கண்டுகொள்ளலாம், எப்படியெனில், (உய) களவுகாரியங்களிற் (யசு) காரியங்களும் அக்களவுபோன விட்டிலிருந்த வேலைக்காரர்தானே அக்களவுக்குமுடன்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்களென்று ஊர்ப்பிறந்தவர்களாகுதல் சீமையால்வந்தவர்களாகுதல் நிசமாயறிந்துகொள்ளலாம். பொல்லாங்கின் சம்பளமோ சுறுக்காக அல்லது கொஞ்சக்காலத்துக்குப்பிறகு பொல்லாங்குக்குத் திரும்புவரும். மனிதனுடைய இரகசியமான பொல்லாங்குகளை எப்பொழுதும்பார்த்துக்கொண்டே இருக்கிற ஒரு கண்ணும் எப்பொழுதும் வரைந்துகொண்டேயிருக்கிற ஒரு கரமுண்டு. மறைபொருளான எல்லாவற்றையும் வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவந்து அதற்குத்தக்க பலரபலன்களையுமிடிற ஒரேநீதிபரணுண்டு

கனம்பொருந்திய கோய்கிற்றன் அய்யர் அவர்களின் பிரயாண சமாசாரம்.—வட்டுக்கோட்டையிற் சாத்திரப் பள்ளிக்கூடத்துக்குத் தலைவராயிருந்த கனம்பொருந்திய கோய்கிற்றன் அய்யர் அவர்கள் சமுசாரத்தையும் கூட்டிக்கொண்டு இங்கிலாந்துக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் போகிறதற்காகச் சென்னைநகரியிலிருந்து இந்தியா. ந. து. கப்பலேறிவிட்டார். இந்த அய்யர் சென்னைநகரத்திற் கொஞ்சநாளாயிருந்தாலும் அவருக்குச் சற்றென்கிலுஞ்சுகம்வராததற்காக நாம்விசனப்படுகிறோம். ஆனாலும் அவர்போகிற வழியில் திரும்பியாலும் அவர் தன் சுயஜூரிற் கொஞ்சக்காலமாயிருந்து இரண்டையவது தன் நூதின உத்தியோகத்தைப் பார்த்துப்படி சுகமாய் இவ்விடம்வந்துசேரவும்ஆண்டவன் தமது கிருபையை அவருக்குக்கொடுப்பாராக.

சென்னைநகரியிலிருந்து கனம்பொருந்திய பேர்சிவல் அய்யர் அவர்கள் இந்த மாதம், உ. து. யிலும் கனம்பொருந்திய கோபு. அய்யர் அவர்கள் இந்த மாதம், உ. ச. வால் தெயதியிலும் யாழ்ப்பாணம்வந்துசேர்ந்துவிட்டார்கள்.

கோழம்பு.

உத்தியோகநியமங்கள். சுப்பிரீங்கோட்டின் முதலாம் ரீதிய பதியாகிய சார் அந்தோனி ஒலிப்பன் (Sir Anthony Oliphant) துரையவர்கள் (Penang) பினாங்கென்னும் பிரதேசத்துக்கு ரிக் கோடார்சு, (Recorder) போகிறதாயும் இரண்டாம்ரீதியபதியாகிய கனம்பொருந்திய மெஸ்தர்ஸ்டார்க்குத்துரையவர்கள் (Mr. Starke) அவருக்குப்பதிலாக முதலாம்ரீதியபதியாகப் போகிறதாயும் ஏர்ஸ்ட் (Herald) பத்திரிகையிற் பிரசுரித்தம்பண்ணப்பட்டிருக்கின்றது.—*Rising Sun.*

கற்பிட்டி.

குளிர்காய்ச்சல். கற்பிட்டியிலும், அதைச்சார்ந்த சுற்றுப்பக்கத்துக் கிராமங்களிலும் வருடந்தோறும் முன்பின்காலத்திலுண்டாகுவ குளிர்காய்ச்சல் இவ்வருடத்திற் சற்றதிகமாயுண்டாயிருக்கின்றது ஆகிலும், “குவினயின்” (Quinine) என்னுஞ் சுரநாசத்தூள்பாவிப்பது அங்குள்ள ஊரவர்களுக்குள் இப்பொழுதுவழிக் கமாயிருப்பதால் மேற்சொல்லியவியாதியின் மும்பரஞ் சீக்கரத்திற்பண்ணித் துவிடுமென்று நம்புகிறோம்.—*ib.*

சிதம்பரம்.

வாந்திபேதி. வாந்திபேதியானது வடக்கே சிதம்பரம், காரைக்கால், தரங்கம்பாடி, நாகபட்டினமுதலான இடங்களில் இப்பொழுது தோன்றியிருக்கின்றது.—*ib.*

மதுரை.

இராமநாதபுரஞ் செமிந்தாரியிலுள்ள ரெட்டுத்தெருக்கள் வரவரத்திருந்தி வருவதற்காக மெத்தச்சந்தோஷப்படுகிறோம்.

இராமநாதபுரத்துக்குத் தேவிப்பட்டணத் துறைமுகத்துக்குமுடே பத்துமயில் தூரத்துக்கு அவ்வூரகாரி நேர்த்தியான ஒரு தெருப்போட்டிருப்பதற்காக நான்கள் புகழ்ச்சிக்கிசைத்த ஆண்டித் தொண்டுகளும், அவ்விடத்தில் முன் யாதொரு தெருக்களிருந்ததில்லை. கெட்டநிலத்திற் போடப்பட்டிருந்தும் கல்விற்றுகடையப்பட்டிருக்கிற (யச) பள்ளங்களும் (சு) பாலங்களும் உண்டாக்கவேண்டியதாயிருக்கின்றது. அப்பாலங்களிலொன்று நாலு வில்வனவுள்ளதாயிருக்கின்றது. இவ்வில்வனவுகளிற் பத்திலொன்று இப்பொழுது வேலைமுடிந்திருக்கின்றது. இவைகளைப்பற்றி இரண்டு வில்வனவைபுள்ள ஒருபாலமும் நிலத்திற்குக்கீழ் (சு) குழிசேரும் உண்டாலை ரெட்டுவேலைமுடியும்.

பாணயங்கோட்டை, திருநெல்வேலியென்னும் ஊர்களுக்குக்கு

தாம் பிரவன்னியாற்றிற் சொலுபநாரணமுதவிய ராவர்கள் (சயது) ரூபாய் செலவழித்து நேர்த்தியான ஒருபாலங்கட்டியெழுப்பியிருப்பதற்காக அவர் போர் மங்காமல் எங்கள் மனதில் தினைபழுட்டாக்கியிருக்கிறோம்.

அவ்வாற்றிலேதானே எட்டியாபுரஞ் செமிந்தார் (சுது) ரூபாய் செலவழித்து ஒரு நேர்த்தியான பாலங்கட்டவென்றிருப்பதற்காகச் சந்தோஷம்.

கையொப்பம்வைத்துத் திருநெல்வேலிக்கருகான அம்பசமுத்திரநதியில் (அது) ரூபாய் செலவுள்ள ஒர்பாலங்கட்டப்பட்டிருக்கின்றது.

கூடலூர்

வலங்கை இடங்கைச் சண்டை.

(From the Aurora.)

போனஸ், லாபம், கூடலூரிலே வலகையாருக்கும் இடங்கையாருக்கும் பலத்த சண்டையுண்டாகி ஒருவருக்கொருவர் பகைமுற்றிப் போராட்டம்பண்ணினதிறுற் கச்சேரிசாற்றப்பட்டதமன்றி ஊர்முழுமையும் கலகப்பட்டிருந்தது, அந்தச்சண்டைக்குச் காரணமென்னவெனில், இடங்கைக்கட்சியில்லாத பிணத்தை வலங்கைக்கட்சித் தெருவழியாய்க் கொண்டுவரப்போது வலகையார் திரண்டுகூடி அந்தப்பிணத்தைத் தங்கள் தெருவழியாய்க் கொண்டுவரக்கூடாதென்று மறித்ததின்மேல் அவர்களும் இவர்களும் மல்லாடிக்கூரூரவிட்டுக்கொண்டு நியாயாதிபதியிடத்திற் போனார்கள். அந்த நியாயாதிபதி செற்றப்பிணத்தை மறிப்பது உட்கும்பிணத்துக்கிடயில்லவென்று யோசித்து வலங்கையாரை நோக்கி ரீங்கன் அப்படிப் பிணத்தைமறிப்பது நியாயமல்லவென்று அவர்களைக் கட்டுதிட்டம்பண்ணி இடங்கையாரைநோக்கி, ரீங்கன் எந்தவழியால் உங்கள் பிணத்தைக்கொண்டுபோகமனனோ அந்த வழியாற்கொண்டுபோகலாமென்று அவர்களுக்குத்தரக் கொடுத்தனுப்பிவிட்டார். போன ஆதிவாரத்தில் இடங்கைக்கட்சியில் விழுந்தபிணத்தை அதிகாரஸ்தருடைய ஆதரவைக்கொண்டு வலங்கையாருடைய தெருவழியாய்க்கொண்டுபோய்ச் சமாதலைத்தாரர்கள். அன்றிரவிலேதானே சமாதலைத்தப்பிணத்தைத்தோண்டி எடுத்து பிணம்விழுந்த வீட்டுத்தெருவாரப்படியிற் கொண்டுவிடப்போனார்கள். அப்படிப்போடவர்கள் இன்னொன்றுதெரியாமல் சந்தேகத்தின்மேல் நாலுபேரைப்பிடித்துக் கொத்துவால் சாவடியில் அடைத்துவைத்தார்கள் இதுனை வலங்கையார் அறிந்து பறையரைச்சேர்த்துக்கொண்டு திரண்டபடையோடு வந்து விழுந்து கொத்துவாலையடித்துக் கிடங்கையுமுடைத்துக் காவலிருந்த நாலுபேரையும் விடுதலையாக்கி இடங்கைக்கடையைச்சேர்ந்தவீடுகளைக்கொள்ளையடித்து நஷ்டப்படுத்தித்தொடங்கினார்கள். இந்தச்செய்தி எங்கும்வெடித்தவுடனே சீவில் அதிகாரஸ்தரும் அவ்விடத்திற் குடியிருக்கும் மிவிட்டேரி வீரருந்திரண்டு கச்சேரியில்வந்து கூடிப்பொக்கிஷசாவையையும் மற்றவடக்கையுஞ்சுடறிக்கொண்டு சேவகர்களுடையெல்லாம் ஒரேயிடத்திலிவந்து கூடிச்செய்து கச்சேரியைச்சுற்றிக்காவல்வைத்துப் பத்திரமபண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்படியிருக்கையில் நியாயாதிபதிக்கனிவ ஒருவர் முனைந்து புறப்பட்டுக் கூடியிருந்த கும்புக்குமுன்போய் ரீங்கன் செய்கிற சலகத்தைவிட்டுக்கலைத்துபோகாவிட்டால் உங்களுக்குப்பொல்லாங்குவருமென்றுசொல்லினும் கும்புக்களாமல் அதிகாரத்தைமறுக்க எண்ணிக்கொண்டவர்கள்போலே போலீசு சேவகனுடைய மண்டைதிறக்கக் கல்லாடித்தார்கள்.

இந்தக் கலகத்தைக்கேட்டவுடனே அவ்விடத்திலுள்ளபெஞ்சிள் சோசர்கள் எல்லாரும்புறப்பட்டு அதிகாரஸ்தருடைய கட்டளைபெற்றுத் தடிக்கை ஆபதமாகக்கொண்டு கும்பின்மேற்போய்விழுந்தவுடனே கும்புமுழுமையும் தாதுமாராய்ச்சி கிதறித் தலைவாறுகட்டு முறித்தோடிப்போயிற்று. சாயிவீட்டிலே அவர்கள்சண்டைக்கு ஆபுதங்களாகச்சேர்ந்துவைத்ததடிக்குவ் கற்றமும்பி அவர்களில்உய.பேர்மட்டும் அகப்பட்டிருக்கொண்டு தங்களுடைய துஷ்டசெய்கைக்குத்தகுந்தண்டுகளைக்கூடும்வரைக்குக் காவலில்வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களென்று அறிந்துவிசனப்படுகிறோம்.

புரோடேஸ்டாண்டுகோயில்

இராயபுரத்திலே புரோடேஸ்டாண்டுகோயில் கட்டப்படுவதற்கு எத்தனையிருக்கின்றது. இத்தக்கோயில் அவ்விடத்திலுள்ள புரோடேஸ்டாண்டி கிழிஸ்தவர்களுக்கு வரண்டகிவத்திற்பெய்தபொன்மழைபோலிருப்பதுமன்றி அவர்கள் பட்டகிழைமைகளுக்குப் பு

தையல் அகப்பட்டகப்போலவும் இருக்கின்றது, அதென்ன வனில புரோடேலாண்டு கிறிஸ்தவர்களில் மரித்தபிரேதத்தை வெகு தூங்கொண்டுபோய் அடக்கம்பண்ணுகிறார்கள். தேவாராதனை செய்வதற்கு வீரவாடைக்குவாங்கி ஆராதனை செய்கிறார்கள். இந்தச் சிறுமைகள் நீங்கும்படி அமெரிக்கன் மிகியோன் குருக்கள் புறப்பட்டுக் கிறிஸ்தவர்களுடைய உதவியைக்கொண்டு கடவுளுக்குப் புகழ்ச்சிகொடுத்துக் கோயில் ஒன்று அவிவடித்திற் கட்டத்தொடங்கினார்கள். ஆகையார் கிறிஸ்தவர்களும் தங்களாலிப்பன்ற சகாயஞ்செய்தால் அது பராரபரனுடை திருச்சன் விதியில் கிணக்கப்படும் அதனால் அவர்களுடைய சீர்தத்துக்கும் ஆத்தூமத்துக்குஞ்சம்பத்து சந்தோஷமுண்டாயிருக்குமென்பதற்குச்சந்தேகமில்லை.

சர் உல்லியம் மைக்நாட்டன் கொல்லப்பட்டது.

இதனடியிற் செல்லிய சர் உல்லியம் மைக்நாட்டன் கொலையுண்ட சங்கதி, டி.லி.கேசட்டியிலிருந்தெடுத்தெழுதப்பட்டது ஐனவரி 1875 கதி. செல்லாபாத்தென்னும் ஊரிலிருந்து எங்களுக்கு வந்த காசித்தத்திலே, சில சங்கதிகளை எடுத்துப் பிரசுரஞ் செய்துகிறோம். அந்தக் காசித்தத்திலுள்ள துக்கத்துக்கேதுவாகிய சமாச்சாரம், நம்பத்தக்க இடத்திலிருந்து வாராததினாலே நாங்கள் அந்தக் குறித்துச் சந்தேகப்படுகிறோம். ஆயினும் இன்னும் காலமே கடைத் தெருவிலேபேசிக்கொள்ளுகிற சமாச்சாரமென்னவெனில், கண்டோனமெண்டெக்கருகே போட்டிருந்த கூடாரத்திலே மைக்நாட்டன் மகமது ஆக்பர் என்பவரோடே ஆலோசனைசெய்யப்போனவிடத்தில், மகமது ஆக்பர் மைக்நாட்டனை நோக்கி நாங்கள் இப்பொழுது பாதி உடம்படிக்கையை நிறைவேற்றி, உங்களுக்குவேண்டிய சாமக்கிரயங்களும், பண்டுகளும் கொடுத்தோமே. நீங்கள் உங்கள் ஆயுதங்களை ஒப்புவித்துப்போட்டு எப்போது இதை விட்டுப்போவீர்களென்று கேட்டார். அதற்கு மைக்நாட்டன் எங்கள் ஆயுதங்களை ஒப்புவிப்பதற்கு எங்களுக்குக் கருத்திலில்லையென்றார். அதன்மேல் மகமது ஆக்பர் மைக்நாட்டனைத் தூஷணிக்கத் தலைப்பட்டமையால் அங்கே கலகப்பட்டது. அந்தக்காலத்திலே மைக்நாட்டனும், திரேவரும் இவர்களோடு கூடப்போயிருந்த மற இரண்டு பேருங்கொல்லப்பட்டார்கள். பின்மு மைக்நாட்டனுடைய தலைகைய அறுத்து அவர் போட்டுக்கொண்டிருந்த பச்சைக் கண்ணாடியைப் பரிசாசத்துக்கு மூக்கிலேமார்ப்பட்டிருந்ததுக்கேட்டு வாசலின்மேலேகொண்டுபோய் வைத்தார்கள். இந்தத் தலையைப் பார்த்துவந்த மனிதன் எங்களுக்கு இதைச் சொன்னார். பாணயத்திலிருப்பவர்கள் ஸ்தானபதி காவலில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற ரென்று நினைக்கிறார்கள். ஸ்தூப்த்செய்துகொண்டெலந்தவன் இவ்விடத்திலேசமீப்சோரி டிப்பார்ட்டுமென் தலிருக்கிற மேலதர் ரீட்டென்பவருடைய வேலைக்காரன். அவன் காபுலிலிருக்குந் தன் துரையினுடைய சமுசாரத்தின்சமர்ச்சாரத்தை இவ்விடத்துக்குக் கொண்டுவந்தபோது இதை எங்களுக்குச் சொன்னார்.

சர் உல்லியம். எ. மைக்நாட்டன் என்பவர் காபுலிலே கொல்லப்பட்டது நிசந்தான். டி.சம்பர் 1875. உருது. அவரைக் கபடமாய் அழைப்பித்துச் சிநேகவாஞ்சையாய்ப் பேசிக்கொண்டிருக்கையிற் கொலைசெய்தார்கள். ஸ்தானபதியைக் கொல்வது யூராய் நீதிக்குச் சரியல்ல. தேசமுறைமைகளுக்குத் தர்மமல்ல. அவருடைய இரத்தப்பழி காபுலமேலே அக்கினமாரிபோடெயெய்து, படுகுரணம்பண்ணாமல் விடாதே. அவர் சத்துருக்களை நோக்கி, மனோதியக்கொண்டு நாங்கள் இந்த அவமானத்துக்குட்படுவதை விடமரணம் எங்களுக்கு மகிமையாமே. அமரக்கள தேவனை நாங்கள் நம்பியிருக்கின்றமையால் அவருடைய நாமத்தைக்கொண்டு எங்களுடைய பணைகளுரை நாங்கள் ஒரு வட்சயம்பண்ணுவதில்லையென்றாம். காபுலிலே சிந்தப்பட்ட அவருடைய ஸ்தூப்தமே ஒரு பெரும்படையாகக் கிளம்பி அதை அழிப்பதற்குக் காலஞ்சமீயித்ததென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. [அருணேயம்.]

காசித்தப்பிரத்தியுத்தரம்.

[Answers to Correspondents.]

இலங்கையின் மேலுடைய நத்தாற்றிருநாளைக் கொண்டாடுவதை கிண்கிணத்திப்பேசுபவரில் ஒருவர் போனநத்தாற்றிருநாளிற் சாராயக்குடிவெறியினால் அவலட்சணமாய் நடந்து சாமணியுட்பயித்த சங்கதியைப்பற்றி "மதுச்சத்துரு" அனுப்பியிருக்குங் காசித்ததை இங்கிலிஷ் தழிவினமச்சடிப்பது சணங்களுக்கு உபயோகமாகுமோ வென்றுலோசனையாரியுக்கின்றது அவருடைய

சங்கையைக் காக்கும்படி ஒருவேளை பிரசுரஞ்செய்யாமலும் விட்டுவிடுவோம்.

"அ. அம்பலவாணர்" என்று கையொப்பம் வைத்துக் கிறிஸ்துவின் வம்மிச அட்டவணையைப் பற்றிய வினாவுக்கு விடையெழுதி அனுப்பினதற்காக மெத்தச் சந்தோஷம். ஆகிலும் மேலேச்சுஞ்சிகைகளில் அதைப்பற்றிய விடையெழுதி அச்சுப்போட்டிருக்கிறபடியால் மறுபடியும் அதிகமாய் அதைப் பற்றி அச்சடிப்பது அவசரமல்லவென்று உதயதாரகையைப் பிரசுரஞ்செய்யுகிறவர்கள் அது கேட்ட கேள்விப்படிக்கு அதை அச்சடியாமல் விடுகிறோம்.

SUMMARY OF NEWS.

JAFFNA.

Supreme Court.—The Criminal Sessions of the Supreme Court terminated on Thursday the 2d inst. His Lordship the Senior Puisne Justice after visiting the gaol commenced the hearing of appeal cases the whole of which being nearly 90, were disposed of by the succeeding Thursday. His Lordship left Jaffna for Colombo very early the next morning.

The Honorable the Queen's Advocate and his Lady left for Colombo as soon as the Civil Sessions were over.

We learn that in an interview which Mr. Koch the Counsel for Prisoners had with Mr. Justice Carr subsequent to the closing of the Civil Sessions, His Lordship expressed his approbation of the professional skill with which he (Mr. Koch) had conducted the duties of his new office, both in Criminal and Civil matters. In this opinion Mr. Buller the Queen's Advocate seemed to concur. We trust therefore that Mr. Koch will be retained in his office.

The Deputy Registrar and his son (who is the head Clerk of the Supreme Court) were to have left Jaffna on Saturday last.

The new Controller of Customs J. A. NAPIER Esq. has arrived at Jaffna, and assumed the duties of his office.

MISSIONARY DEPARTURE.—The Rev. H. R. HOISINGTON, Principal of the Batticotta Seminary, embarked on the 3d inst. at Madras with his family in the Wild Irish Girl, Capt. Graham, for England and America. We are sorry to learn that Mr. Hoisington's health has in no respect improved by his stay in Madras.—May a gracious Providence grant that the voyage and a short residence in his native climate may be the means of restoring him to health and vigour that he may soon be permitted to return to the field of his former usefulness.

ARRIVALS.—REV. P. PERCIVAL returned to Jaffna from Madras on the 12th inst. The Rev. E. COPE returned from the same place on the 14th inst.

Robbery at Pt. Pedro.—A Bungalow near the sea at Pt. Pedro, in which two missionary ladies were temporarily residing was entered on Tuesday night the 8th inst., and a Box and sundry Baskets of clothes with £2 or £3 in money were carried off.—The ladies were aroused soon after the robbery had taken place, and immediately gave the alarm and in a short time a force was raised and engaged in searching after the thieves.

Circumstances were so suspicious in regard to one of the Cooks employed at the Bungalow that he was taken into custody, and several persons have since been arrested as parties to the theft. From what we have learned, it would seem that these persons formed a gang who have been carrying on their depredations for a long time with impunity, and we hope they have now come to the termination of their labors, at least for a season. A valuable gun stolen from Batticotta some months since, was discovered, it having been brought and offered for sale at Pt. Pedro by the cook, who is supposed to be implicated in the theft above alluded to.—We have not learned the result of the cases as brought before the Court, but we think the evidence is such as will ensure to some of them a just reward for their crime. Three or four of the persons suspected are domestic servants, and the facts of this case prove what every Native and every European of long experience in the country knows to be true—that in 19 cases out of 20 where a house is robbed, some one or more of the servants are accessory to the act. We hope this class of persons will take warning from this case. The wages of wickedness will sooner or later return to the bosom of the wicked man. There is an eye that always sees—a hand that always registers man's secret crimes, and there is a righteous providence, that will bring hidden things to light and give to all men a final just award.

GALLE.

THE CEYLON RIFLE REGIMENT.—A petition has been presented by the Inhabitants of Galle to His Excellency the Governor, complaining of the conduct of the Malay Soldiers of the Ceylon Rifle Regiment stationed there. It appears that many robberies of which they are accused, have been lately committed, and on the night of the 14th ult. the Police Constable succeeded in apprehending some recruits, lately arrived from Penang, who were engaged in thieving. The next morning a great number of the men armed with clubs, cresies, and bayonets, created an alarming disturbance;

beat some persons who were instrumental in apprehending the delinquents and having met the Constable they beat him also severely, and it is said, would have murdered him, had not Major Griffiths the Commandant, ordered out a few European Soldiers who succeeded in suppressing the riot.

Colombo Observer. Jan. 20, 1842.

MADURA.

It is with much satisfaction we learn the gradual improvement of the chief roads in the Ramnad Zemindary.

And we are particularly happy to afford the meed of praise so justly due to the manager of that estate for the enlightened liberality with which he has opened an excellent communication for a distance of ten miles between Ramnad and the seaport of Davipatam, where previously there was no road at all. It is carried through very bad ground and has required no less than 14 masonry tunnels and 9 bridges, one of the latter being of 4 arches; and a tenth, of three arches is far advanced. Besides which 3 or 4 more two arch bridges and half a dozen tunnels will be requisite to its entire completion. A liberality like this may well be mentioned with similar feelings with which we laud the noble monument raising for himself by R. Solockanom Moodliar, who is raising a most useful bridge over the Tambrapoomy near Tinnivelly and Palamcotta at an expense of 40,000 Rupees; and which work is far advanced. We understand also that the Zemindar of Etyapooram is about to build a bridge of about 6,000 Rupees over the same river. And we beg to remind our readers of the valuable 8,000 Rupee bridge built over the Ambasamoodun river also in Tinnivelly, by subscription.—Communicated.

MADRAS.

THE AURORA.—This is the Title of a new Journal in the Native Language just issued from the American Mission Press, Madras. It is designed to occupy the place lately held by the "Friend of the People," and is to be conducted on the same general principles. We hail the appearance of this paper with much pleasure—and shall hope to enrich our columns and increase the variety of our Articles by extracts from it. At the same time we shall be happy if any thing we may publish shall be thought worthy of re-insertion in the Aurora for the benefit of its readers.

May the two papers long stand as hearty co-adjutors in the work of enlightening and renovating the minds of India's benighted sons. The Terms of the Aurora are 12 Annas a Quarter payable in advance.

The paper may be seen at this Office, where also subscriptions will be received.

New Protestant Church at Madras.—The Corner Stone of the Native Protestant Church of the American Madras Mission, was laid with appropriate religious ceremonies on the 3d inst. It is to be built by subscription and we understand nearly enough has already been received by the Secretary, the Rev. M. WINSLOW, for defraying the expense of the Building.

HONEST ACKNOWLEDGEMENT.

The Editor of the Madras Herald makes the following pleasant and honest avowal of his late unfounded prejudice against Bro. Jonathan's Editorial Corps. In his acknowledged ignorance of, and "strange prejudice" against, American Journals he probably represents a class, who we hope will be benefitted by perusing his remarks. It is with Jonathan as with every body else, he needs to be known to be appreciated. He is too closely allied to England by birth, education and national feeling to be a fool—though he may sometimes do and say very foolish things. His material is the same as that of the stock from which he sprung and though he be cast in a different mould and show off his attainments in a less creditable manner, we think it can hardly be proved that he dishonors his parentage.

"We blush to own it, that for many years past, we have had a strange prejudice against the papers of our trans-Atlantic contemporaries, though to our shame be it spoken, until last week we never saw a Journal published in America. The fact is that the extracts from the papers referred to which usually find their way into the English Journals, are of a very low description (called we fear for the purpose of presenting brother Jonathan as a news' caterer, in the worst possible light) and we have formed, unfairly formed, our opinions from these selections. Our prejudice since the examination of a file of *New York Observers* with which a few days since we were favored, has been entirely removed, and we do not hesitate to declare that if these papers may be regarded as a fair specimen of those which emanate from the American Press generally, our trans-Atlantic friends are not a whit behind ourselves, in any respect, for publications we have never met with more ably and respectably conducted."

Prospects of India under the new Governor General.—The following flattering yet just expression of LORD ELLENBOROUGH'S peculiar fitness for the appointment he has received were delivered at the entertainment given by the E. I. Company in celebration of his appointment. "My noble friend" said the Duke of Wellington "unites all the advantages of a distinguished statesman with the knowledge and experience that might be expected to result only from a long residence. The confidence of the Court of Directors could not have been placed in a person better qualified, and

I fully concur with Her Majesty's Government in the wisdom of the choice." "I should have been wanting in my duty, said (Sir R. Peel,) if I had not required the assistance of my noble friend to undertake the high and important office to which he has been delegated." Lord Hill, too, volunteered his disinterested encomium "he considered that there never had been any man sent to India more qualified than the noble lord to support the European policy."

Lord Ellenborough's exposition of the objects of which he is about to attempt the accomplishment was ample and satisfactory. They are "to terminate the war with China beneficially to the honour of the country and to produce tranquillity on both banks of the Indus—to give peace to Asia—to give tranquillity to that country, without which the influence of this country was valueless—to promote a liberal and honest Government—to augment the happiness of the natives—to impart what we know gradually and cautiously, having regard to the prejudices of the natives—to elevate the character of that mighty people—to promote the interests of the people of India—and to improve the resources of the country, as affording the best means of obtaining remittances to England.

Liberality.—Jamsetjee Jeejeebhoy the wealthy and benevolent Parsee, who has earned for himself so large a niche in the temple of fame by his numerous charities, has, in honor of the birth of an heir to the British throne, expended three thousand rupees in liberating the petty debtors at the Bombay Presidency.

AFGHANISTAN.

CABUL.—Official Intelligence has been received of the assassination of Sir W. MacNaghten, Envoy at Cabul by the hand of Akbar Khan, eldest son of Dost Mohammed. It appears that the Envoy had been invited to a conference with the insurgent chiefs with the professed object of arranging the terms of capitulation, and as he was about to retire from the conference having indignantly rejected the demands of the insurgents, he was seized by the hand by Akbar Khan who at the same instant drew a pistol and shot him dead. It was feared that his attendants had also shared the same fate. Efforts were made by General Elphinstone and Major Pottinger to recover the body of the unfortunate Envoy but without success.

Major Eldred Pottinger had assumed charge of political affairs, and negotiations were in progress for the withdrawal of the British forces.—

"The motive of the Affghan chiefs for assassinating Sir W. MacNaghten is not likely to have been that of personal enmity. They were more probably induced to slay the Envoy from the idea, so prevalent among the Asiatics and so consonant to Oriental experience, that the destruction of the chief would be attended by the dispersion of his followers. On this point, the Affghans will quickly find that they have been mistaken and that the only effect which will result from the murder, will be that of bringing down the vengeance of the English in a ten-fold degree on the assassins."

TURKEY.

Constantinople. Nov. 27.

The Porte is still occupied with the affairs of Greece, and appears determined in case any disturbance takes place to put it down with a rigorous coup de-main and should sympathizers from the Grecian side of the line take part with its own subjects to attack Greece forthwith.

Within the last ten days several notes have passed between the Porte and the foreign embassies on this subject the purport of which, it is said, is to pacify the Porte and restrain King Otho and his ambitious subjects.

Never was the Ottoman Government so poor as at present. A debt of £1000 was the other day presented to the minister of finance for payment in gold and the sum could not be procured by him. It is in fact now living from hand to mouth. The Porte is restoring its ancient system of taxation.

CONTENTS.—அட்டவணை.

பாண்டிவன நாட்டுச் சரித்திரம்	37	Historical Sketch of the Pandian Kingdom	37
மகமதுவின் சரித்திரம்	38	Life of Mohammed	38
மகாமேருவெய்வவிற்பன்னியம்	39	Maha Meru	40
மாரீசுக்க விசாரணை	40	Inquiry on Religion	ib.
நியாயமற்ற சமாதான நிராகரித்தல்	41	Refutation of an Article on Grammar in No. 24 vol. I.	41
கடிதங்கள்	42	Communications	42
நீர்க்குதிரை	42	The Hippopotamus	ib.
குட்டபுத்தமான் திட்டபுகித்தி	44	An Anecdote	43
மாண்குறள்	44	Cural	44
தால்தெழுதின சங்கீதம்	45	Synonymes	ib.
டதினச் சங்கீதிகள்	ib.	Versification of the 4th psalm	45
காக்கிதப்பிரத்தியுத்தரம்	47	Answers to Correspondents	47
		Summary of News	48